

சுவடுகள்

☐ Nøkket mottatt Refusé	☐ Udistrekkelig adresse Adresse insuffisante
☐ Ikke hentet Non réclamé	☒ Flyttet, ny adresse Ukjent Diménage, Nouvelle adresse Inconnue
☐ Ukjent Inconnu	☐
☐ Ny adresse er: Nouvelle adresse:	☐
	Sign. <u>D.S.</u>
	Bl. 70.042.00 2.000.000 5.96

யுத்தத்தை நிறுத்து!

தமிழ், முஸ்லீம், மலையாள
மக்களின் சுயநிர்ணய
உரிமையை அங்கீகரி!

SUVADUGAL,
A Tamil monthly from Norway
Estd: Sept'1988
Bank account: 16075213062
SparebankenNOR

ISSN: 0804 - 5712
Editorial Group: Thuruvalpalagar

Price: 25Nkr
Subscription: 300Nkr/ 12 issues

Published by: Norway Tamil Cultural Centre
Address: Suvadugal,
Herslebs gt43,
0578 Oslo,
NORWAY

சுவடுகள், தமிழ் மாத இதழ்
ஸ்தாபிதம்: புரட்டாதி 1988
வங்கி கணக்கிலக்கம்: 16075213062
ஸ்பார்பாங்கன் நூர்
ஆசிரியர் குழு: துருவபாலகர்

தனிப்பிரதி விலை: 25 குரோனர்கள்
சந்தா: பன்னிரு இதழ்களுக்கு 300 குரோனர்கள்
வெளியீடு: நோர்வே தமிழ்க் கலாசார மையம்
முகவரி: சுவடுகள்,
ஹேர்சிலப்ஸ் காதா 43,
0578 ஓஸ்லோ,
நோர்வே.

ஆனி, ஆடி, ஆவணி 1996
June, July, August 1996

ஒரு வேண்டுகோள்

வாசகர்களின் ஆலோசனையும் வேண்டுகோளையும் அடுத்து கடந்த 75வது இதழில் இருந்து சுவடுகள் உள்ளடக்கம் வடிவமைப்பு போன்றவற்றில் மாற்றம் செய்து உள்ளோம். இது தொடர்பாக வாசகர்களின் கருத்தை அறிவிக்கும் விரும்புகின்றோம். சமூகத்திற்கு கலை இலக்கிய சமூக அரங்கம் தொடர்பாக பயன்தரும் உங்களதுமேலதிக பங்களிப்பை சுவடுகள் வேண்டி நிற்கிறது!

வருந்துகின்றோம்

இந்த இதழும் சற்று தாமதமாகவே வெளிவருகின்றது. இதற்கு முக்கிய காரணம் நிதி நிலைமை தான். சுவடுகள் சந்தா காரர்களும் சுவடுகள் மீது ஆர்வமுடையவர்களும் நிதிஉதவி செய்து உதவலாம். கடந்த இதழில் திரு.சிவசேகரத்தின் கூட்டுரையின் இறுதி பக்கங்கள் மாறுதலடைந்துள்ளது. இத்தவறுதலுக்காக வருந்துகின்றோம்.

சுவடுகள்

மப்புக்காலத் துயரம்

அடைமழையொன்று பெய்யப்போகிறது ஈரஉடுப்புகளை எடுத்து உள்ளே போட்டுப் ஒரு தேமாத்தடி அகாலத்தில் ஊன்றியுப் இனி பெருமழை பெய்தென்ன உருக்குலைந்து போயிருக்கிறேன் பிறநாட்டு வலியைத் துன்பப்படுகிறேன் இன்றைக்குப் பின்னேரம் காலிவீதியில் குழப்பி செய்ய நண்பர் யாரும் இல்லை விரும்புகிற குட்டையைப் பின்தொடர முடிவதில்லை அதனால்தான் இங்கிருந்து மடிக்கிறேன் தூர்நண்பர்களைக் கையாளத் தெரியாதவன் எனவே எல்லோரையும் காய்வெட்டிவிட்டேன்

புரட்டாதி 1992,
நட்சத்திரன் செவ்விந்தியன்

எழுதுகோல் ஒருநாள் நிற்கும் - இலக்கியம் தானாகவே போர்க்களத்துக்கு இட்டுச்செல்லும்

அன்புடன் வாசகர்களுக்கு.

எழுதுகோல் ஒருநாள் நிற்கும் - இலக்கியம்
தானாகவே போர்க்களத்துக்கு இட்டுச்செல்லும்
என்ற பொன்மொழியுடன் ஈழத்தில் நம்பிக்கைதரும் விதத்தில் முகிழ்த்தது
எண்பதுகளின் தொடக்க காலம். ஆனால் இன்று தொண்ணூறுகளின்
பிற்பகுதி, இவை எல்லாம் வெறும் கற்பனைதானோ என்று
கேட்கவைக்கிறது. விரக்தியும், ஏமாற்றமும், வேதனைகளும்
விடையாகிப்போனதோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.
ஈழத் தமிழரின் உரிமைப்போர் எழுந்துவந்த நாட்களில் உயிர்காக்க,
உடைமை சேர்க்கவெனப் பல்வேறு காரணங்களுக்காக ஒரு புதிய
தலைமுறை புலம்பெயர்ந்தது. அவர்களின் பலர் பல்வேறு காரணங்களுக்காக,
பல்வேறு சிந்தனைகளுடன், பல்வேறு அனுபவங்களுடன்
புலம்பெயர்ந்திருந்தனர். அவர்களில் சிலரே சுவடுகள் ஆசிரியர்களும்.
சராசரி மனிதனுக்குரிய ஏக்கமும், ஏமாற்றமும், விரக்தியும், எதிர்பார்ப்பும்,
இவற்றையெல்லாம் மீறி எழுகின்ற நம்பிக்கைகளும் உள்ள மனிதர்களான
நாம், புலம்பெயர்ந்த வாழ்க்கைத் தளத்தில் ஆக்கபூர்வமான இலக்கியப்
பங்களிப்பை ஈழத்து, புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கு வழங்கக் கொண்டிருந்த
ஆவலின் அடையாளமாகவே சுவடுகள் 75வது இதழ் மலர்ந்தது.
சுவடுகள் தொடங்கப்பட்ட காலத்தில் தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த வட
அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, அவஸ்திரேலியா எங்குமாக ஐம்பது வரையிலான
சிறுசஞ்சிகைகள், கருத்துப் பத்திரிகைகள் வெளிவரத் தொடங்கின. இன்று
அனேகமானவை நிறுத்தப்பட்டும் விட்டன. இவற்றுக்கான காரண
காரியங்கள் ஆராய்ப்பட வேண்டியவை.
சுவடுகள் ஓரளவு ஒழுங்காக வெளிவந்து அண்மையில் 75வது இதழைத்
தொட்டது. இதன் மூலம் நாம் சாதனையாளர்கள் என்று
மார்தட்டிக்கொண்டால், அது நாம் எமது சமூகத்தைக்
கொச்சைப்படுத்துவதாகவே இருக்கும். சாதிக்கவேண்டியவை எம்முன்னே
மலைபோல் குவிந்து கிடக்கின்றன. நாம் சிறு குன்றை மட்டுமே கடந்து

வந்துள்ளோம். ஆயினும் ஒரு விடயத்தை இங்கு சுட்டிக் காட்டுதல் தரும். ஈழத்திலும், ஐரோப்பாவிலும் வியாபார நோக்கமற்ற ஒரு சஞ்சிகையை, அதுவும் அரசியற் கட்சி, இயக்கப் பலமின்றிக்கூடச் சுயமாக நடாத்த முடியும் என்பதைச் சுவடுகள் தனது 75 இலக்கங்கள் மூலம் கூறியிருக்கிறது. எதிர்வரும் காலங்களில் சஞ்சிகைகளை வெளிக்கொணர முயல்பவர்களுக்கு ஒரு தெம்பூட்டலாக இது அமையும் என நம்பலாம். இன்று ஐரோப்பியத் தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகமும், தென்னிந்தியப் பத்திரிகை, சஞ்சிகை உலகமும் பணம் பண்ணுவதிலும், வாசகனின் சிந்தனையை மழுங்கடிப்பதிலும் குறியாக உள்ளன; அல்லது தமிழ் இனவாதத்தின்மேல் ஏறிநின்று மனிதநேயத்திற்குக் குழி வெட்டுகின்றன. ஒன்றில் இயக்கங்களின் அடாவடித்தனங்களுக்கும், கொலைகளுக்கும் வக்காலத்து வேண்டுகின்றன, அல்லது இந்தியச் சினிமாத்தனங்களைக் காட்டிப் பிற்போக்குச் சிந்தனைகளை ஊட்டி வளர்க்கின்றன. இவற்றினின்றும் நீதி, நியாயங்களுக்காக, மனித உரிமைகளுக்காக, புதிய தேடல்களுக்காக வெளிவரும் பத்திரிகைககள் அருகிவிட்டன என்பதைக் காண்கிறோம்.

ஐரோப்பியத் தமிழ்ச் சமூகம் இங்குள்ள ஐரோப்பியப் பொருளாதாரச் சூழலுக்குள் சிக்கித் தனது சுயசிந்தனையை, அடையாளங்களை இழந்துவருகிறது. சீரழிவுக் கலாச்சாரமும் தொற்றுநோய் போல் ஒட்டிக் கொள்கிறது. ஐரோப்பியச் சூழலின் பல்வேறு நெருக்கடிகள் இச்சமூகத்தைத் திக்குமுக்காட வைக்கிறது. இத்தகு சூழலில் இருந்துபடி சுவடுகளை வெளியிடவேண்டி உள்ளது.

ஐரோப்பிய சூழலுக்குள் குடிபுகும் பல்வேறு நாட்டுச் சமூகங்களுக்கும் இங்குள்ள நெருக்கடிகள் பொதுவானவைதான். ஆயினும் இவற்றிற்கு அப்பால், தமிழர்களிடையே விசேடமான தொற்றுநோய் போன்ற "மனிதநேய மறுப்பும், இயக்கவாதங்களும், ஜனநாயக மறுப்பும்" நெஞ்சை நிமிர்த்தி நடைபோடுகின்றன.

கடந்த பத்து வருடங்களில் கனடா மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் உள்ள பல பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் மீது மிரட்டல்கள், தாக்குதல்கள் நடைபெற்றுள்ளன. இதன் மோசமான பரிமாணமாகக் அலுவலக, நூலகங்களைத் தீவைக்கும் சம்பவங்களும், மாற்றுக் கருத்துடையோர் கொலையும் கூட நிகழ்ந்துள்ளன. இத்தகு சூழலுக்கு சுவடுகளும் கடந்த காலங்களில் தப்பியதில்லை. இவ்வாறான சம்பவங்களுக்குப் பின்னணியில் இருப்பவர்களும், கலை இலக்கிய வியாபாரிகளும் சமூகத்தைச் சீரழிவுப் பாதையில் இட்டுச் செல்வதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர். இந்த நெருக்கடிகளில் இருந்து எமது சமூகத்தை விடுவிப்பது மிக முக்கியமானது.

எட்டுத்திக்கும் சென்று கலைச் செல்வங்களைக் கொணர்ந்து சேர்ப்பது என்ற பாரதியின் கனவை நிறைவு செய்யும் சாத்தியங்களை ஈழத் தமிழர்கள் தமக்கு அருகிலேயே கொண்டுள்ளனர். இதற்கான தேடல்களிலும் இயன்றவரை ஈடுபடுவதுடன், இவ்வாறான அனைவருடனும் கைகளைக் கோர்க்க சுவடுகள் காத்திருக்கிறது.

நேயமுடன்,
துருவாலகர்கள்.

சுவடுகள் 76,
ஓஸ்லோ, நோர்வே.

எழிலன்

நட்புநகரம் நோர்வே-திரைவில் ஒரு தமிழர்

நோர்வேஜியத் திரைப்பட வரலாற்றில் அதிக பொருட்செலவில் (ஆறுகோடி குறோணர்கள்) எடுக்கப்பட்ட படமாக மாத்திரமன்றி, அதிக நாடுகளில் வாங்கப்பட்ட நோர்வேஜியத் திரைப்படமாகவும் கிறிஸ்தின் லவ்றன்ஸ்டற்றர் உள்ளது. நோர்வேயைப் பொறுத்தவரை அதிகளவில் மக்களால் பார்க்கப்பட்ட நோர்வேஜியப் படமாகவும் கிறிஸ்தின் லவ்றன்ஸ்டற்றர் உள்ளது.

உலகின் தலைசிறந்த நடிகைகளில் ஒருவர் எனக் கணிக்கப்படும் நோர்வேஜிய நடிகையான லிவ் உல்மான் (Liv Ullmann) கடந்த சில வருடங்களாகத் திரைப்படங்களை இயக்குவதில் ஈடுபட்டுள்ளார். சர்வதேச ரீதியில் பலரது கவனத்தை ஈர்த்த 'ஸோபிய' (Sofie) என்ற இவரது முதற்படத்தைத் தொடர்ந்து, பல நூற்றாண்டு காலங்களுக்கு முந்திய பின்னணியில் எழுதப்பட்ட நாவல் ஒன்றை 'கிறிஸ்தின் லவ்றன்ஸ்டற்றர்' (Kristin Lavransdatter) என்ற (நாவலின்) பெயரில் படமாக்கினார் லிவ் உல்மான். நோர்வேஜியத் திரைப்பட வரலாற்றில் அதிக பொருட்செலவில் (ஆறுகோடி குறோணர்கள்) எடுக்கப்பட்ட படமாக மாத்திரமன்றி, அதிக நாடுகளில் வாங்கப்பட்ட நோர்வேஜியத் திரைப்படமாகவும் கிறிஸ்தின் லவ்றன்ஸ்டற்றர் உள்ளது. நோர்வேயைப் பொறுத்தவரை அதிகளவில் மக்களால் பார்க்கப்பட்ட நோர்வேஜியப் படமாகவும் கிறிஸ்தின் லவ்றன்ஸ்டற்றர் உள்ளது. கடந்த வருடம் ஒகஸ்தர் மாதத்தின் பிற்பகுதியில் இருந்து வருடத்தின் கடைசி தினம்வரை இது திரையிடப்பட்டது.

இந் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த ஸ்கன்டினேவிய எழுத்தாளரான ஸிக்ரி உன்ஸெத் (Sigrid Undset) 1920 -

22 காலப்பகுதியில் எழுதிய நாவலை கிறிஸ்தின் லவ்றன்ஸ்டற்றர். இந்நாவல் 14ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் நிகழ்ந்த ஒரு கதையைக் கூறுகிறது. இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசு பெற்ற ஸிக்ரி உன்ஸெத்தின் இந்நாவல் இப்போதும் நோர்வேயில் நாடகமாக நடிக்கப்படுகிறது. தனது இளமைக் காலத்தில் இந்நாடகத்தில் கதாநாயகி பாத்திரம் ஏற்று நடித்த லிவ் உல்மான் இந்தத் திரைப்படத்தை மிக்க ஈடுபாட்டுடன் இயக்கியுள்ளார். சாதாரண ஆங்கிலத் திரைப்படங்களைவிடச் சற்றே நீளமான இந்தத் திரைப்படம் ஏற்கனவே பல விருதுகளையும் வென்றுள்ளது. இந்தத் திரைப்படத்தில் ஒரு சிறுபாத்திரத்தில் இலங்கைத் தமிழரான ஐவின் கோமஸ் நடித்துள்ளார். அரிதாகவே கிடைக்கக்கூடிய இவ்வாறான சந்தர்ப்பம் இவரைத் தேடியே வந்தது. தனது வாழ்நாளில் நடிப்புப் பற்றிக் குறிப்பிடத்தக்க அனுபவம் இல்லாத இவரால் இயக்குனரைத் திருப்திப்படுத்தும் விதத்தில் நடிக்க முடிந்திருக்கிறது.

தனது திரைப்பட அனுபவம்பற்றி ஐவின் கோமஸ் என்ன சொல்கிறார்?
இப்படத்தில் சில காட்சிகள் ஒஸ்லோவில் உள்ள யார் என்ற இடத்தில் 'நொஸ்க் பிலிம்' (Norsk film) என்ற திரைப்பட நிறுவனத்தில் இடம்பெற்றது. இந்தப் படத்தில் நடிக்க முன்பு, இது என்னால் முடியுமா என்றுதான் நினைத்தேன். காரணம், இதற்கு முன் திரைப்படத்தில் நடிப்பது சம்பந்தமாக எனக்கு எந்தவித அனுபவமும், கிடையாது. எனினும், ஒரு சிலரது ஒத்தாசை.

உதவிகளால் நட்புத் திறமையும், பயமின்மையும் கிடைத்தன. இதனால் அந்தப் புது அனுபவம் கிடைத்ததோடு அங்கு இருந்தவர்களது பாராட்டுகளையும் பெறக்கூடியதாக இருந்தது. இந்தப் படப்பிடிப்பு நிகழ்ந்த நாட்களில் கொஞ்சம் சிரமப்பட வேண்டியிருந்தது. காலநிலையாலும், காலையில் இருந்து மாலைவரை இவ் ஒத்திகையில் ஈடுபட வேண்டி இருந்ததாலும் சற்றே சிரமமாக இருந்தது. ஆனால் இந்தப் படத்தில் நான் நடத்தமை எனக்கு மறக்க முடியாத வாழ்க்கை அனுபவமாக இருந்தது.

1994 செப்டெம்பரில் நான் விரிவுரை வகுப்புகளில் இருந்தபோது, திரைப்படத்தின் 'நொஸ்க் பிலிம்' நிறுவனத்தில் இருந்து இரு படப்பிடிப்பாளர்கள் வந்தனர். அப்போது அந்த இடத்தில் மூன்று வெவ்வேறு வகுப்புகள் நிகழ்ந்துகொண்டிருந்தன. இந்த வகுப்புகளில் கிட்டத்தட்ட 35பேர்வரை இருந்தனர். இவர்களில் 20பேரது புகைப்படங்கள், விவரங்கள் பெறப்பட்டன. இதில் நானும் ஒருவன். பின்பு இரு நாட்கள் கழித்து அந்த நிறுவனத்தின் நிர்வாகிகளால், எம்மிலிருந்து நால்வர் தெரிவினோம். அந்த நால்வரில் நானும் ஒருவன். எம் நால்வருக்கும் படப்பிடிப்புத் தொடர்பான அறிவித்தல்கள் தரப்பட்டன.

நட்புப்பதற்கு முன்பாக ஒருநாள் நொஸ்க் பிலிம் நிறுவனத்தின் ஒப்பனை - உடையலங்காரப் பகுதிக்குச் சென்று, எங்களுக்குப் பொருத்தமான உடைகள், பாதுகாப்பைப் போட்டுச் சரிபார்த்தோம்.

அந்தந்த நபர்களுக்குப் பொருத்தமான உடைகள் முடிவு செய்யப்பட்டதும், மறுநாள் படப்பிடிப்பில் பங்கேற்றோம். படத்தில் கி.பி.1320ல் வெளிநாட்டில் இருந்து நோர்வேக்கு வந்து துணி வியாபாரம் செய்யும் ஒரு வியாபாரியாக நடத்தேன். எனது கடைக்கு முன்னால் இன்னொருவர் துணி வியாபாரம் செய்கிறார். வியாபார விஷயத்தில் எம் இருவருக்கும் இடையில் பலத்த வாக்குவாதம் நடப்பதாகக் காட்சி அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

மேலும் வருங்காலத்தில் நொஸ்க் பிலிம் நிறுவனத்தில் வேறு படங்கள் தயாரிக்கப்படும்போது சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் நடக்க ஆர்வமாயுள்ளேன். முதல் தடவை நடத்த படத்தின் மூலம் ஓரளவு மனத் தைரியத்தையும், அனுபவத்தையும் பெறக் கூடியதாய் இருந்தது. இது எனது ஆர்வத்தையும் கூட்டியுள்ளது. இதையிட்டி நான் உண்மையில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

**சிறந்த அச்சு வேலைகள்
மலிவு விலையில் செய்வதற்கு**

**சுவடுகள்
பதிப்பகம்**

"நான் குழலின் கைதி... எனது ஆயுதம் எனது மெனனம்தான !"

● தம்பா

சீர்தீர்ப்பு உலகம்

வழமைபோல் சீக்கயெம் (முதியோர் இல்லம்) காலைச் சோம்பலை முறித்துக் கொண்டு சுறுசுறுப்பாகித் கொண்டிருந்தது. நான் சுக ஊழியர்களுக்கும் முதியோருக்கும் காலை வணக்கம் சொன்னேன், பொதி சுமக்கும் வண்டியைத் தள்ளியபடி. பதிலுக்கு அவர்களும் வணக்கம் சொன்னார்கள். வழமைபோல் தொலைபேசிப் பெட்டிக்குள் இருந்தவாறே அன்றைய தொலைபேசிச் செய்தியைக் கேட்டபடி தமிழ் நண்பர். என்னைப் பார்த்துத் தலையசைத்துச் சிரிக்கிறார். அவரைக் கடந்து வண்டியைத் தள்ளிக்கொண்டு செல்கிறேன்.

கழிவுப் பொதிகளை ஏற்றிக்கொண்டு திரும்பி வரும்போது அந்த நண்பர் என்னை நோக்கி அவசரமாக வருகிறார். முகம் இறுகி இருந்தது. வழக்கமாக நான்தான் "இன்று என்ன செய்தி?" என்று கேட்பேன். ஆனால் இன்று அவரே வந்து காதுக்குள் சொல்கிறார். "சிரித்திரன் சுந்தர் இறந்து போனார்" என்று. இதே நாட்களில் கிழக்கில் சிங்கள ஆக்கிரமிப்புப் படை துவம்சம் செய்துகொண்டிருந்தது. அப்படியான பல முக்கிய சம்பவங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தபோதும் இந்தச் செய்தியையே எனக்குச் சொல்கிறார். மனதுக்குள் ஏதோ ஒரு நெருடல். யோசித்தபடியே கீழே வரும்போது இன்னொரு தமிழ் நண்பர் "சிரித்திரன் ஆசிரியர் செத்துப் போனாராம்" என்று சொல்லிவிட்டுப் போகிறார்.

இந்த இரு சம்பவங்களும் போதும், வெளிநாடென்று புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்தபோதும் சிரித்திரன் சுந்தருக்கு

இருக்கும் சமூக மதிப்பு எவ்வளவு என்று! இதைப் போல் பல சம்பவங்களைக் கூறலாம். ஈழத்தில் எனது பால்ய நண்பர் ஒருவருக்கு நடந்தது. 1971ல் என நினைக்கிறேன். அவர், ஐந்தாம் வகுப்புப் படித்துக் கொண்டிருந்தார். களவாகச் சித்திரக் கதைகள், சினிமாப் புத்தகங்கள் என பாடப் புத்தகங்கள் கொப்பிகளுக்குள் வைத்து வாசிப்பது பலரிடையே வழமையான ஒன்று. ஆனால் எனது நண்பரோ சிரித்திரன் புத்தகத்தை வைத்து வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். அதில் ஒரு துணுக்கின் சாரம் "இத்தனை போத்தல் கள்ளைத் தரும் பனை ஆடாமல் அசையாமல் நிற்கிறது, ஒரு போத்தல் பணங்களைத் துடித்துவிட்டு இந்த மனிதர்கள் மட்டுப்

இந்த ஆட்டம் ஆடுகிறார்களே?" என்று. அதை வாசித்துவிட்டு எனது நண்பருக்கு அடக்க முடியாத சிரிப்பு. பாவம், வகுப்பு ஆசிரியரிடம் நன்கு வாங்கிக் கட்டிக்கொண்டார்.

இதே காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணம் எங்கும் அனேக நகைச்சுவை நாடகங்கள் போடப்பட்டன. இதைப் பார்த்த எனது நண்பர்கள் சிலரும் நாடகம் போது விரும்பினர். அவர்களுக்கு கரு அமைக்க, நாடகப் பிரதி எழுதத் தெரியவில்லை. ஆனால் பிரதி தயாரானது. எப்படி எனில் பழைய சிரித்திரன் புத்தகத்தை எடுத்துவந்து அதிலுள்ள துணுக்குகளைக் கோர்த்து ஒரு பிரதி பண்ணிவிட்டார்கள்.

சுவடிகள்

அந்தப் பிரதிக்கு ஏனைய நண்பர்களிடம் இருந்து பலத்த பாராட்டுகள். இந்தச் சம்பவத்தின் மூலம் சிரித்திரன் சஞ்சிகை, பெரியவர்களிடம் மாத்திரமன்றிச் சிறுவர்களிடமும் ஏற்படுத்தியிருந்த தாக்கங்களை அறியமுடியும்.

இதன் பின்பே எனக்கும் சிரித்திரன் வாசிக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டது. இதன் பின்னரே எனக்கு வாசிக்கும் பழக்கமும், பத்திரிகைத் துறை, கேலிச் சித்திரம் வரைவதில் ஈடுபாடு மெதுமெதுவாக உருப்பெற்றது.

எழுபதுகளின் கடைசியில் எனக்குச் சிரித்திரன் சுந்தரின் நேரடி அறிமுகம் கிடைத்தது. அப்போது எனது கேலிச் சித்திரங்கள் சில இலங்கை, இந்தியச் சஞ்சிகைகளில் இடம்பெற்றிருந்தன.

அறிமுகமான முதல் நாளை என்னுடன் ஒரு நீண்டநாள் நண்பர் போல உரையாடினார். இது எனக்கு மிகப் பிரமிப்பாக இருந்தது. அத்தோடு முதல்நாளே என்னைப் பாராட்டிச் சிரித்திரன் சஞ்சிகையில் மாணவருக்கான ஒரு பகுதியைப் பொறுப்பேற்றுச் செய்யும்படி வேண்டினார். இதை நான் சற்றுப் எதிர்பாராததால் மிரண்டுபோனேன். காரணம், சிரித்திரனின் தரத்துக்கு ஈடாக அது அமையவேண்டும் என்பதுதான். நானே அப்போதுதான் க.பொ.த. உயர்தரப் முடித்துவிட்டு உலகத்தைப் பற்றி எதுவும் தெரியாத விடலையாக இருந்தேன். எனது கற்றுக்குட்டித் தனத்தால் சிரித்திரன் பக்கங்கள் வீணடிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும் என நினைத்தேன். ஆனால் அவரோ விடாமல் எனக்கு உற்சாகமூட்டிச் செய்யவைத்தார். இதன்பின்னர் அடிக்கடி அவரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ஒவ்வொரு தடவையும் புதிது புதிதாக அவரிடம் அறிந்துகொள்ள நிறைய விடயங்கள் இருந்தன. நான் ஒரு சிறு பையன் என்ற பேதமின்றி என்னுடன் உரையாடுவார்.

அவர் அடிக்கடி ஒரு விடயத்தைச் சொல்வார். "கற்பனை உலகத்தில் வாழ்பவர்களுக்கு, நிஜ உலகம் மிகவும் கஷ்டமான விடயம்தான்!" என்பார். அவரது ஆதங்கம் எல்லாம் பலரும் தன்னைப் புரிந்துகொள்பவர்களில்லை என்பதுதான். இது பொதுவான உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை சுந்தரின் விடயத்தில் அடிபட்டுப் போன ஒன்றாகவே கருதுகிறேன். வசதியும் வாய்ப்பும் நிறைந்த வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசமாயினும் சரி, வசதி

பழத்தமிழர் மீதான கொடுமை நாளுக்கொன்று சிங்களப் பெரினவாதிசுவால் அதிகரிக்கப்பட்டதைக் கண்டு சுந்தர் துண்டுபோனார் அதிலும் தமிழரின் விடுதலைக்காகப் போராடப் புறப்பட்ட இயக்கங்கள் துண்டல்காரராகவும். தமிழர்களை அடக்கி ஒடுக்க ஆரம்பித்ததைக் கண்டு சொல்லொணாத துன்பமுற்றார். இதுபற்றி அவர் ஒருமுறை "நான் சூழலின் கைதி எனது ஆயுதம் எனது மெளனம்தான்" எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

வாய்ப்பு இல்லாமலையாகப் பிரதேசமாயினும் சரி, சிரித்திரன் எல்லா வாசகர் மட்டத்திலும் பல்லாயிரக் கணக்கானவர்களைக் கவர்ந்திருந்த ஒரு சஞ்சிகையாக இருந்தது.

சிரித்திரன் சுந்தர் தனது சஞ்சிகை அதிகளவில் விற்கவேண்டும் எனும் நோக்கத்தை ஒருபோதும் கொண்டிருந்தவரல்லர். அர்த்தம் பொதிந்த, கருத்தாழமிக்க விடயங்களை நகைச்சுவை இனிப்புத் தூவி, மக்களை ருசிக்க வைத்தவர். ஒப்பீட்டு ரீதியாக வரண்ட பிரதேசமான யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து, நகைச்சுவை துளிர்க்க வைத்தவர். இவரது நையாண்டிப் பாணியே தனி. ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் நடக்கும் விடயத்தை, அந்தந்த வெற்றி கண்டார். உதாரணத்திற்கு சமூகத்தில் மேல்மட்டச் சிந்தனைகளை MR & Mrs டாமோடரன் எனும் பாத்திரங்கள் மூலம் நெஞ்சைத் தட்டி, வயிறு குலுங்கச் சிரிக்க வைத்தார். இவரது பல பாத்திரங்கள் சாகாவரம் பெற்றுவிட்டன.

ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை கேலிச் சித்திரக்காரர்களாகச் சிரித்திரன் சுந்தரைத் தவிர யாரும் நீண்டு நிலைத்துச் சோதித்ததில்லை.

சிரித்திரன் சுந்தரும் கட்டிடக்கலை படிக்க இந்தியா சென்றார். அங்கு அவருக்குப் படிப்பதைக் காட்டிலும் கேலிச் சித்திரம் வரைவதிலும், பத்திரிகைத் துறையிலும் தான் நாட்டம் அதிகமாக இருந்தது. இலங்கைக்குத் திரும்பிய பின்னரும்

அவரின் நாட்டம் முழுவதும் கேலிச்சித்திரங்கள், பத்திரிகைகளிலேயே இருந்தது. இதனால் தனது வரைகுர் உத்தியோகத்தை உதறிவிட்டு, அவரது துணைவியார் கொடுத்த தைரியத்தில் சிரித்திரன் சஞ்சிகையைத் தொடங்கினார். எனக்குக் கட்டிடக்கலை பயில ஆர்வம் இருந்ததை அறிந்த அவர் ஒருநாள் எனக்கு உலகப் புகழ்பெற்ற கட்டிடக் கலைஞர் பிராங்க் லோய்ட் என்பவரைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி, அவரைப் பற்றி ஒரு புத்தகத்தைப் அன்பளிப்பாகத் தந்து, "நீர் கட்டாயம் கட்டிடக்கலை படியும்! இது எமது நாட்டுக்கு நிறையத் தேவையானது" என்றார். என்னைப் படிப்பதற்குத் தூண்டிவிட்ட பெயர் பிராங்க் லோய்ட் பெயர் வகுப்பறையில் அடிபடும்போதெல்லாம் இவரின் நினைவு வந்துபோகும்.

சிரித்திரன் சுந்தர் வெறுமனே கேலிச்சித்திரம் மாத்திரமன்றிச் சிறந்த ஓவியங்களும் வணியக்கூடியவர். எனது அபிப்பிராயத்தில் ஓவியர் நல்ல கேலிச் சித்திரக்காரராக இருப்பது கடினமானது. ஒன்றின் தாக்கம் மற்றதில் தலைகாட்டியே ஆகும். ஆனால் சுந்தருக்கு இவை இரண்டுமே ஒன்றில் ஒன்று தலைகாட்டாமல் சிறப்பாகச் செய்ய முடிவதையிட்டு நான் பலமுறை வியந்திருக்கிறேன். சுந்தர் வரைந்த ஆனந்தகுமாரசாயி ஓவியமே பின்னாளில் தபால் திணைக்களத்தால் ஆனந்தகுமாரசாயிக்கு நினைவு முத்திரை வெளியிடப் பயன்பட்டது.

நகைச்சுவை என்ற பெயரில் இந்தியச் சஞ்சிகைகள் நடிகைகளின் அந்தரங்கங்கள் சதை பற்றியும், பிச்சைக்காரர் பெண்களைக் கேவலப்படுத்தும் விடயங்களையே திரும்பத் திரும்ப எழுதி ஒரு வட்டத்திற்குள் சீரழிந்து நிற்கின்றன. ஆனால் சிரித்திரன் அவ்வாறு அல்ல சமூகத்தின் பல்வேறு பரிமாணங்கள் பற்றி அர்த்தம் பொதிந்த, தரத்தில் உயர்ந்த சிந்தனையைத் தூண்டுபு நகைச்சுவையைத் தந்துள்ளது.

ஈழத்தவர்கள் கலை, இலக்கியம் மற்றும் பத்திரிகைத் துறையில் தமிழகத்துடனே நிமிர்ந்து சவால் விடமுடியாது என்ற நிலையில், சிரித்திரன் சஞ்சிகை விடயத்திற் நாம் நிமிர்ந்து நின்று சவால்விடமுடியும் சிரித்திரன் போன்ற ஒரு தரமான நகைச்சுவைச் சஞ்சிகையை மக்களிடமிருந்த வரவேற்போடு முப்பது வருடங்குடாத்த முடிந்ததா, அல்லது இனியாகின்று

முடியுமா என்று!

ஈழத்திலும் சரி, தமிழகத்திலும் சரி எப்போதும் தரமான கருத்துப் பத்திரிகைகள் (சிறுசஞ்சிகைகள்) இரண்டு மூன்று இதழ்களுடன் நின்றுவிடுவது வழக்கமாகிப் போன ஒருவிடயம். ஆனால் ஈழத்தில் சிரித்திரன் சஞ்சிகை தரமாகவே கிட்டத்தட்ட முப்பத்தி ஐந்து வருடங்கள் வெளிவந்திருப்பது சாதனைமேல் சாதனைதான். இது ஈழத்துச் சஞ்சிகை உலக்குக்குப் புது இரத்தம் பாய்ச்சி மேலும் பலரைச் சஞ்சிகைகள் வெளியிடுப் முயற்சியில் தூண்டியது.

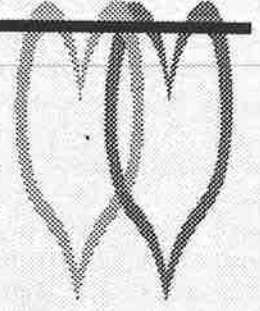
சிரித்திரன் சஞ்சிகை தொடங்கப்பட்ட காலத்திலேயே சிரித்திரன் எனும் பெயர் பல இலக்கிய, மொழியியலாளர் மத்தியில் சர்ச்சையைத் தோற்றுவித்திருந்தது. காரணம் சிரித்திரன் எனும் ஒரு சொல் இதற்கு முதல் தமிழில் இருந்திருக்கவில்லை. இது சிரித்திரன் ஆசிரியர் தனது சஞ்சிகைக்காக உருவாக்கியது. காலப்போக்கில் எல்லோர் மனதிலும் இலகுவில் படிந்துபோனதொன்றாகச் சிரித்திரன் மாறியது.

சிரித்திரன் சுந்தர் சமூகத்தில் அநியாயங்களைக் கண்டு கொதித்துப் போவார். ஆனால் அவரிடம் இதை முகத்தில் காண முடியாது. அவை அழகான கிண்டலாகி, நகைச்சுவைத் துணுக்காகி, சில நாட்களின் பின் மக்களைத் திடுக்குற வைக்கும். ஈழத்தமிழர் மீதான கொடுமை நாளுக்குநாள் சிங்களப் பேரினவாதிகளால் அதிகரிக்கப்பட்டதைக் கண்டு சுந்தர் துவண்டு போனார். அதிலும் தமிழரின் விடுதலைக்காகப் போராடப் புறப்பட்ட இயக்கங்கள் தண்டல் காரராகவும், தமிழர்களை அடக்கி ஒடுக்க ஆரம்பித்ததைக் கண்டு சொல்லொணாத் துன்பமுற்றார். இதுபற்றி அவர் ஒருமுறை, "நான் குழலின் கைதி... எனது ஆயுதம் எனது மௌனம்தான்" எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். சுந்தரின் கருத்தின் ஆழத்தைத் தமிழ் மக்கள் அறிவர்.

சுந்தரின் படைப்புகளைத் தொகுத்து வெளியிடுவது அவருக்குத் தமிழ் இலக்கிய உலகம் செய்யும் குறைந் பட்சக் கௌரவமாக இருக்க முடியும் என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து. ஈழத் தமிழர்களின் வரலாற்றில் என்னாளும், கேலிச்சித்திரத்தின் தந்தையாக சுந்தர் திகழ்வார் என்பது திண்ணம்

25.05.96.

மு மங்களேஸ்வரன் .
தமிழ்நாடு

சில கவிதைகள்

1. வான அரகம் அப்படித்தான் துப்பாக்கிச் சூட்டில் கலைந்தது மேக ஊர்வலம்.
2. பேசியது போதும் வாயடக்கு காற்றிலாடும் கூந்தல்.
3. யாரும் கிழித்துவிட முடியாது இந்தக் கடித்ததை அவள் பார்வை.
4. நான் பிய்ந்துவிடுவேன் முன்னோக்கி வேகமாய் பள் பின்னோக்கி வேகமாய் மரங்கள்.
5. வெள்ளைத்தாளின் கலர் மழை ஓவியம்
6. என் முகக்கண்ணாடி என்னிடம் என்னை அலங்கரித்துக் காட்டியதில்லை நான்தான் எப்போதும் என் கண்ணாடிக்கு என்னை அலங்கரித்துக் காட்டுவேன்.

இன்னும் வரணும்

நதி விரித்துப்போட்ட மணற்பாய்

வானம் கொஞ்சப் சித்திரை மோகநிலவு.

வானத்துக்கும் பூமிக்குமிடையே வெளிக்கிச் ஆறு.

வீசுவது தெரியாது தீண்டும் அகக்காற்று.

கொஞ்ச தூரத்தில் காற்றை வசப்படுத்தும் தாயின் மெல்லிய தாலாட்டு.

கவிதையை சுவாசிக்கும் நான்கு நண்பர்கள். அந்த வெளியொங்குப் வேறுயாரும் வரா! வாசப்படுத்தும் கவிதை விவாதம்.

சுகம்பேசும் அந்தப் பொழுதுகள் இன்னும் வரணும்.

ஆசியாவுக்கும், ஐரோப்பாவுக்கும் இடையிலான (ASEM) பொருளாதார தொடர்புகளை நெருக்கப்படுத்திக் கொள்வதற்கான மாநாடு ஒன்று தாய்லாந்தின் தலைநகர் பாங்கொக்கில் நடந்து முடிந்திருக்கிறது. வழக்கமாக இதுபோன்ற பேச்சுவார்த்தைகளைத் தமக்குள்ளேயே அல்லது அமெரிக்காவுடனோ (ஐப்பான் விதிவிலக்கு) வைத்துக்கொள்ளும் ஐரோப்பியருக்கு இப்போது என்ன காரணத்தால் ஆசிய நாடுகளின் மேல் கவனம் திரும்பியிருக்கிறது என்று ஆராய்ந்தால் புரிந்துகொள்வது இலகுவாகவே இருக்கும்.

ஆசிய ஆபிரிக்க பிச்சைக்காரர்களை எட்டத்தில் வைத்துக் கொள்வதற்காகத் தம்மைச் சுற்றி ஐரோப்பிய ஒன்றியம் என்ற பெயரில் மதிலெழுப்பிக் கொண்ட சோனியன் குடுமி சுமமா ஆமொ என்ன? எத்தனை வித பொருளாதார குட்டிக்காரணங்கள் போட்டாலும் இந்த ஐரோப்பிய நாடுகளால் கடந்த சில வருடங்களாக அங்கு குடிகொண்டிருக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்ற குட்டிச்சாத்தானைத் தூரத்திடித்து மீண்டும் தமது பொருளாதாரத்தைப் பஸ்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகளில் இன்று வேலையில்லாதவர்களின் விகிதாசாரம் பத்துக்கு மேல் போர்த்துக்கல், ஸ்பெய்னில் இருபதுக்கும் அதிகம். இன்னொரு பக்கத்தில் ஜேர்மனி தவிர்ந்த எல்லா நாடுகளிலும் வருடாந்தப் பொருளாதார வளர்ச்சி நான்கு விகிதத்திற்கும் குறைவாகவே உள்ளது.

இதே சமயம் பல ஆசிய நாடுகளும் வருடாவருடம் சுமார் பத்து விகித பொருளாதார வுழர்ச்சியை எட்டிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அதில் முக்கியமாக ஆசியாவின் ஐந்து புலிகள் எனப்படும் சீனா, சிங்கப்பூர், ஹொங்கொங், தென்கொரியா ஆகியவற்றைச் சுட்டிக் காட்டலாம். தவிர இந்தோனேஷியா மற்றும் இந்தியாவும் மிக வேகமாக முன்னேறி வருகின்றதாக ஐ.நா.வின் பொருளாதாரக் கணிப்பீடுகள் கூறுகின்றன. குறிப்பாகச் சொல்வதானால் இன்று உலகின் மூன்றிலொரு பங்கு பொருளாதாரக் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் ஆசியாவிலேயே நிகழ்கின்றன.

இவைதான் இன்று எமது ஐரோப்பிய எஜமானர்களது கண்களை ஆசியாவின் பக்கம் வில்லங்கமாகத் திருப்பி வைத்திருக்கின்றன என்றால் மிகையல்ல. எப்போதும் ஆசிய நாடுகளை வளர்ச்சி நிதிக்குப் பிச்சை எடுப்பவர்களாக மட்டுமே கருதி ஒருபடி கீழேயே வைத்திருந்தவர்கள் இப்போதுதான் முதன்முதலாகத் தமக்குச் சமமாக நடாத்த முற்பட்டுள்ளனர். அதிலும் சில நாடுகளுக்கு உதாசீனம் வேறு. சுவீடன், டென்மார்க் போன்ற நாடுகள் தமது பிரதம மந்திரிகளுக்குப் பதிலாக வெளிநாட்டு அமைச்சர்களையே அனுப்பி வைத்தன என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

மனித உரிமைகளைப் பேணுவது தமக்குத்தான் தெரியுமென்றும் அதனால் ஆசிய நாடுகளைக் குடியரசாக்கி அந்நாட்டவர்களுக்கு நல்லதொரு வாழ்க்கையை வழங்குவதே தமது முக்கிய நோக்கம் என்றும் வேதாந்தம் பேசிவந்த நாடுகளெல்லாம் இம்முறை அந்தப் பேச்சையெல்லாம் பரணின் சுட்டிவைத்துவிட்டு மக்களின் கருத்துகளைத் தூசாக மதிக்கும் அரசியல்வாதிகளுடன் குலவியதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. மாநாடு நடக்கும் மண்டபத்துக்கு வெளியே ஆசிய நாடுகள் பலவற்றிலும் அடக்கப்பட்டு வாழும் மக்கள் கூடித் தமது சூரலை ஐரோப்பிய ஐரோப்பிய நாடுகளில் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளுக்கு முன்னால் உட்கார்ந்திருப்பவர்களுக்குக் கேட்கவைக்கச் செய்யும் முயற்சிகளை இராணுவ வீரர்கள் அடக்கியதைத் கண்ட மனித உரிமைகளின் பாதுகாப்பவர்கள் எவரும் அறைதப்பற்றிப் பேசியிருக்க மாட்டார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. அவையெல்லாம் உள்நாட்டுப் பிரச்சனைகளில் தலையிடுவதாகி விடுமல்லவா? அதுமட்டுமன்றி வியாபாரம் பேசப்போன இடத்தில் எதற்கு விண் வில்லங்கம்! இப்போதைய அவர்களின் தேவைவெல்லாம் தமது நாட்டின் பெரிய நிறுவனங்களுக்கு வளர்ந்துவரும் ஆசியச் சந்தையில் பங்கு!

ஆனால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை வளர்ந்துவரும் ஆசிய நாடுகள் எட்டிக் கையாள்கின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது அந்நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை வசதி சராசரியாக உயரப் போகிறது என்று எண்ண இடமிருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. காரணங்கள் பல. இன்று அந்நாடுகளில் தொழில் வளர்ச்சி பெருகிவருவதற்கு முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று, மேலைநாட்டு பெரும்தொழில் நிறுவனங்கள் அந்நாடுகளில் செய்துள்ள முதலீடுகள் என்றால் மிகையாகாது. தமது நாடுகளில் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கும் ஊதியம் அதிகம் என்பதால் ஆசிய நாடுகளின் தொழிலாள வர்க்கத்தை இப்போது உபயோகிக்கிறார்கள் அவர்கள். அந்த நிறுவனங்கள் தயாரிக்கும் பெரும்பாலான பொருட்களை வாங்க இந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பணவசதி இல்லை ஏற்பதை இங்கு சுட்டிக் காட்டலாம்.

ஒருபக்கம் தமது நாடுகளில் தொழிலாளிகளின் உரிமை, அவர்களது வசதி என்றெல்லாம் வாய்க்கியும் பேசும் மேலைநாட்டு அரசியல்வாதிகள், இன்று தமது நாட்டுப் பஸ்தொழில் நிறுவனங்கள் ஆசியத் தொழிலாளர்களை எப்படியான நிலையில் வைத்திருக்கின்றன என்பதைப் பற்றிக் கண்டுப் காணாமலிருக்கின்றன. இதனால் குறிப்பிட்ட நாடுகளின் பொருளாதாரம் வளரும் அத்தேசமயம் கீழ்மட்டத் தொழிலாளர்களின் சேரிக் குடியிருப்புகள் எவ்விதச் சுகாதார வசதிகளுமின்றி வளர்வதைக் காணலாம். கிராமங்களிலிருந்து நகரை நோக்கிக் குடிபெயர்வதன் மூலம் தமது குடும்பத் தொடர்புகளை இழக்கும் அவர்களுக்கு வயதான காலத்தில் எவ்வித சமூக வசதிகளையும் அந்நாடுகளின் அரசுகள் செய்வதாகத் தெரியவில்லை இன்று பெரும்பான்மைக் குடும்பங்கள் இந்நாடுகளில் இருப்பதால் பிரச்சினைகள் அதிகமில்லை. ஆனால் பிறப்பு எண்ணிக்கையை வேகமாகக் குறைத்துவரும் இந்நாடுகள் வினாவில் முதியோர் பிரச்சனைகளைச் சந்திக்கும் நிலை வரப்போகிறது என்பதில் ஐயமில்லை. அப்போது இளையவர்களது எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கும். அவர்கள் தங்களை விட எண்ணிக்கையில் அதிகமான முதியவர்களைத் தமது தோள்களில் சுமக்கவேண்டிய சுட்டாயம் வரும் (இது இன்றைய மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் நிலை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டலாம்). அந்த எதிர்காலத்துக்காக ஆசிய நாடுகளின் இன்றைய சுயநல அரசியல்வாதிகள் பலரும் எதுவித சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களும் உருவாக்கத் தயாராக இல்லை என்பது இன்னும் கவலைதரும் உண்மையாகும்.

புத்திரி

பெண்களுக்கான அரங்கு

நலிந்தனிக்

கிடவோம்

கிடவோம்

சுற்றும் எதிர்பாராத விதமாக பெண்களுக்கான அரங்கொன்றினைக் கொழும்பில் காணும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது அரங்காடிகள் தமது கொள்கரி எனும் அரங்க நிகழ்வின் பின் ஓய்ந்து போய்விட்டதாகத் தோன்றிய நேரத்தில், இரத்தமலாணை இந்துக் கல்லூரி மாணவர்களின் 'நலிந்தனிக் கிடவோம்' என்ற பெண்களுக்கான அரங்கொன்று வெளிப்பட்டது. இந்த நிகழ்வினை அரவி நேறிப்படுத்தியிருந்தார் இதுவரை காலத்தின் அரவி நேறிப்படுத்திய அரங்க நிகழ்விருந்து இது முற்றிலும் வேறுபட்டிருந்தது.

கதை சுலபமானது. நாடகம் வயல் வெளிக் காட்சியுடன் தொடங்குகின்றது வயல் வெளியில் அறுவடை. நெல்லு மலைபோல் குவிகிறது. செல்லையா குடும்பத்தின் உழைப்பு அது. செல்லையா முன்பு கடன் பட்டிருக்க வேண்டும். அவ்வூரின் தனவான் ஒருவன், தான் கொடுத்த கடனுக்காக அம் முழு நெல்லையும் அள்ளிச் செல்கின்றார்.

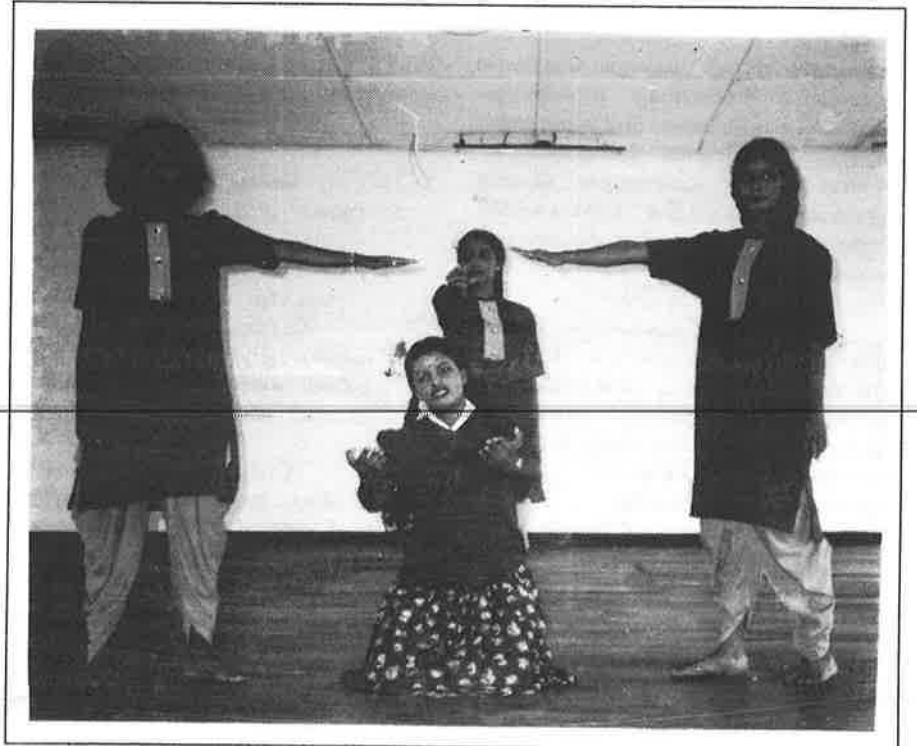
வர்க்கப் போராட்டத்தை முதன்மைப் படுத்துகின்ற அரங்க நிகழ்வு? எனச் சட்டெனக் கேள்வி எழுகின்றது. ஐந்து நிமிடத்தில் இல்லை எனப் பதில் கிடைக்கின்றது. செல்லையாவின் இளைய மகள்தான் சோதனையில் பாள் பண்ணியதாகத் தெரிவிக்கின்றாள். 'பெரிய படிப்பு' படிக்கப் பட்டணம் போகப் போவதாகவும்

தெரிவிக்கின்றாள். செல்லையா தனது குடும்ப நிலையைக் காரணமாகக் காட்டி அதனை மறுக்கின்றான். அவள் அடம் பிடிக்கின்றாள். அவளது 'பெரிய படிப்புக்காக' குடும்பப் அரைகுறையாகச் சம்பாதிக்கின்றது.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் சமூகக் கும்பல் ஒன்று பார்வை யாளாகளிடையே இருந்து மேடையிலுள் நுழைகிறது.

அரங்கத்தை தன் வசப் படுத்துகின்றது. இவளது பெரிய படிப்பை வன்மையாக ஈவிர்க்கமின்றி எதிர்க்கின்றது. பெண் படித்தால் சமூகம் கெட்டுவிடும் என்பது அவர்களது வாதம் இந் நிலையில் குடும்பம் அவளது படிப்பைப்பிட்டு யோசிக்கின்றது. அவள் படிக்க வேண்டுமென மீண்டும் அடம் பிடிக்கின்றாள் இச்சந்தர்ப்பத்தில் சமூகம் மீண்டும் தனது கருத்தை வலியுறுத்துகிறது. இவள் படிப்பது என்பதனுடாக கல்யாணத்திற்கு அவசரப்படுகிறாள் என வாதிக்கின்றது. தாமே இவளுக்கு திருமணம் முடித்து வைப்பதாகச் கூறுகின்றது.

தன் கையை மீறி எல்லாம் சென்றுவிடும் என உணருகிறாள். அவள் பெண்கள் அமைப்பைச் சந்திக்கின்றாள். தன் பிரச்சனையை எடுத்துரைக்கின்றாள் பெண்கள் அமைப்பு உதவி செய்வதாக வாக்குறுதி அளிக்கின்றது.

இவளுக்கு திருமணம் செய்வதற்கான முயற்சிகளை சமூகம் மேள்கொள்கின்றது. வயதில் அதிகமான ஒருவன் மாப்பிள்ளை ஆகின்றான். திருமணம் நடக்க இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் பெண்கள் அமைப்பு ஆஜராகிறது. அவளை மீட்கிறது.

இன்னும் ஆழமானவை:

'பெட்டைக் கோழி கூவி பொழுது விடியுமே?
'பெட்டப்புள்ள பட்டனம் போய் படிக்கப் போறானோ?'
'பெட்டப்புள்ள படிக்க விட்டுட்டு நாங்கள் என்ன அடுப்பதுறதோ?'

துயரங்களின் தோழர்களே தளையுண்ட நண்பர்களே வாருங்கள்! வாருங்கள்! என்னென்னம் தோல்வியுரா அணிவகுத்துச் சென்னிடுவோம் வாருங்கள்! வாருங்கள்!

இவ்வறு வாக்கியங்கள் இடையில் வருகின்றன நாடகத்தின் கருப்பொருளுக்கு அழுத்தம் கொக்கும் வசனங்கள் நாடகத்தில் ஒரு முக்கிய கட்டம் இருக்கின்றது. சமூகம் மகளின் கல்விக்கு தடை போடுகின்றது. மகள் ஓடிவருகின்றாள் மேடையின் மையத்தில் முழங்காலிந்து கதறுகிறாள் 'என்னைப் படிக்க விடுங்கோ' சமூகம் சுற்றி வளைக்கின்றது. மெல்லவும், உறுதியாகவும் அடியெடுத்து வைக்கின்றது. அவளின் மீது, அவளது விருப்பின் மீது, அவளது கருத்தின் மீது ஓங்கி அறைகின்றது. அவள் தரையோடு நசுங்கிப் போகிறாள். சமூகம் வெற்றி எக்களிப்புடன் கையைத் தட்டிவிட்டுச் செல்கின்றது. கோரன் ஓர்மான குரலில் 'ஹம்மிங்' செய்கின்றது. தரையோடு தரையாகக் கிடந்த அவள் மெல்ல நிமிர்கின்றாள், எழுகின்றாள், நிற்கின்றாள், செல்லுகின்றாள். 'நான் படிக்கத்தான் போகின்றேன்' உறுதியாகக் கூறுகின்றாள். என்னைப் 'படிக்க விடுங்கோ' எனக் கதறுகிறாள் இப்போது உறுதியுடன் கூறுகின்றாள். அவளுடைய அம்மாற்றத்தின் வளர்ச்சி. அற்புதமான காட்சிப் படிமமாகின்றது.

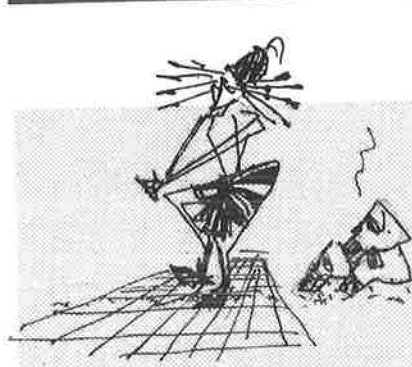
சமூகம் மேடையில் பிரவேசிக்கும் கட்டம்
"பாடல் இதுதான்:-

விடுப்பு பாக்க போறோம் போறோம் வேலி பிரித்து பார்ப்போம் பார்ப்போம் நெல்லுமல சந்தி தாண்டி கல்லடியார் வீடுதாண்டி செல்லையாவின் வீட்டுப்பக்கம் புதினம் பாக்க போறோம் போறோம் பூந்து பாக்க போறோம் போறோம் கந்தையாவின் வீட்டைத்தாண்டி கடையில் வெத்தல பாக்குவேண்டி பொன்னையாவின் வீட்டுப்பக்கம் புளுகிப் புளுகிப் போறோம் போறோம் புதினம் என்ன பார்ப்போம் பார்ப்போம் ராயசாமி வீட்டபாத்நோம் ரகசியங்கள் எல்லாம் கேட்டோம் செல்லையாவின் வீட்டுப்பக்கம் விடுப்பு பாக்க போறோம் போறோம் வேலி பிரித்து போறோம் போறோம்ஹ்"

இப்பாடலுக்கு அனாயாசமாக துள்ளிச் குதித்தபடி சமூகம் மேடையிலுள் பிரவேசிக்கிறது. பார்வையாளர்களையும் துள்ளிக் குதிக்க வைக்கின்றது. ஆச்சரியம் என்னவென்றால் இந்த

நாடகத்தில் 15, 16 வயதுக்குட்பட்ட மாணவர்களே நடித்துள்ளார்கள் ஓரிருவர் 17, 18 வயதுக்குட்பட்டவராக இருக்கலாம் இவர்களை சரியான முறையில் நெறிப்படுத்தியிருந்தார் அ.ரவி. குறிப்பாக பெண்கள் அமைப்பினராக நடித்த அகவிந்தை, கோபிகா, விஜயகலாவும் குடும்பத்தினராக லசிகா, பத்மினி, மகளாக கோகிலா, செல்லையாவாக துஷ்யந்தனும் சமூகமாக நடித்த ரஜீவன், சுதாஜினி, ஈஸ்வரதாசன், ஜெகேந்திராவும் கனவானாக நடித்த காண்டபனும் சிறப்பாக நடித்தனர்.

இசை இன்னும் செவ்விதாக அமைந்திருக்கலாம். வசனங்கள் பெருமளவு தவிர்க்கப்பட்டு நிகழ்த்திக் காட்டல் அரங்கு முழுமையும் ஆக்கிரமித்து இருப்பதால் சில சந்தர்ப்பங்களில் வெறும் கூத்தாகவும் அமைந்திருக்கின்றது. எனினும் இரத்தமலானை இந்துக்கல்லூரி மாணவர்களின் உழைப்பு நாடகம் முழுமையையும் வெளித் தெரிகின்றது.

ஒரு கவிதை

கால்மாறி ஆடும் தில்லையம்பல தேவனே நேரம் மறந்து ஆடுவதை நிறுத்தும் என்றது உன் மீதான கோபத்தினாலல்ல.. வெறல்பட்டு, பொம்பரில் வீழ்ந்துபோன எங்களின் வாழ்வை விழிதிறந்து பார் என்பதற்காகவே....

● முல்லை அமுதன்.

இவ்வாறே நாடகம் முழுவதும் பெண்களை அமைப்பாகக் கொள்கின்ற வசனங்களும் விரவிக் காணப்படுகின்றன. இவ் வசனங்களை பாத்திரங்கள் இயல்பாக பேசிவிடுகின்றனர். ஆனால் அவை உணர்த்தும் போக்கு கடுமானது. நாடகத்தின் தொடக்கத்தில் இருந்து முடிவு வரைக்கும் இடையில் வந்துள்ள வசனங்கள் இவை.

ஊர்த் தனவான் கூறுகின்றான்:- 'பெட்டை நாய்கள் சும்மா குலைச்சுக் கொண்டு நிக் காதையுங்கோ உங்களுக்கு குசினிக்கைதான் அலுவல்...' பாஸ்பண்ணி வீட்டேன் என்று கூறுகின்ற மகளிடம் தகப்பன் செல்லையா கூறுகின்றார்:- 'பாஸ்பண்ணிவிட்டாய். இனியென்ன அம்மாவுக்கு உதவியா குசனி வேலை செய்ய வேண்டியது தானே?'

பெரிய படிப்பு படிக்கபோறேன் என்று அடம்பிடிக்கும் மகளிடம் தகப்பன் 'அடுப்புதூகிற உங்களுக்கு படிப் பெண்ணத்துக்கு?' என்கிறார். சமூகம் அடிக்கடி உதிர்கின்ற வாக்கியம்

● தேசபக்தன்

தேசத்தின் குறியீடுகள்

சமாதானத்திற்கான (?) யுத்தமும் அதற்காகக்

செலவிடப்படும் பணமும் இப்படியே சூறாவளி வேகத்தில் பறந்தால் தென்னாசியாவின் இந்து சமுத்திரத்தில் இலங்கை இருக்குமிடத்தின் புதியதொரு சஹாராப் பாலைவனம் தோற்றம் பெறுவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும். வரலாற்றில் முன்னெப்போதும் இல்லாதளவிற்கு நாட்டின் தேசிய செல்வத்தின் பெரும்பகுதி யுத்தத்திற்காக அபகரிக்கப்படுகிறது. யுத்தத்தின் அவலம் அடிமட்டம்வரை சகலரையும் பாதித்துள்ளது. அதேசமயம் இனங்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகளும் முன்னெப்போதும் இல்லாதளவிற்குப் பன்மடங்கு அதிகரித்துள்ளன. சாதாரணமாக அரசியல்வாதிகளையும் மதவாதிகளையுமே பெருமளவில் ஆட்டிப்படைத்த இந்த இனவாத யுத்தம் இன்று சாதாரண மக்களில் இருந்து பல்கலைக்கழகக்

கல்விமான்கள்வரை பலரையும் தொற்றிக் கொண்டுள்ளது.

பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள சமாதானத் தீர்வுத் திட்டச் சட்டவரைவு பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவிரால் வழமைபோல இழுத்தடிக்கப்பட்டுவரும் குழ்நிலையில் இந்தத் தீர்வுத் திட்டங்கள் 1997 சித்திரைக்கு முதல் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படும் என அமைச்சர் பீரிஸ்கம், 1997 முடிவிற்குள் நாட்டில் சமாதானம் நிலவுமென ஜனாதிபதி சந்திரிகாவுப் கூறியுள்ளனர். தமிழ் மக்களால் முற்றாக நிராகரிக்கப்பட்டுள்ள இத்தீர்வுத்திட்ட யோசனைகள் நாட்டில் எவ்வாறு அமைதியைக் கொண்டுவரும் என்ற கேள்வி ஒருபுறமிருக்க, பிரதான எதிர்க்கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி தெரிவுக் குழுவிலிருந்து விலகிவிடும் நிலை தோன்றியுள்ளது. ஆளும் கட்சிக்குள்ளும் இவ்விடயம் தொடர்பாகத்

தோன்றியுள்ள சிக்கல்களும், சந்திரிகாவின் சமாதானச் செய்தியைக் கேள்விக்கும் கேலிக்கும் உரித்தாக்கியுள்ளது.

யாழ் குடாநாட்டில் ஏற்பட்ட இழப்பைத் தொடர்ந்து பின்னடைந்திருந்த விடுதலைப் புலிகளின் இராணுவ நடவடிக்கைகள் முல்லைத்தீவுத் தாக்குதலைத் தொடர்ந்து யுத்தமுனையில் விடுதலைப் புலிகளும் சரிபலத்ததுடன் இருப்பதையே சுட்டிக்காட்டுகின்றன. முல்லைத்தீவு முகாம் தாக்குதல் சரியான நேரத்தில், சரியாகத் திட்டமிடப்பட்டு நிகழ்த்தப்பட்ட தாக்குதலாகவே இராணுவ ஆய்வாளர்களால் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. முல்லைத்தீவு முகாம் தாக்கப்பட்டு இருக்காவிடில் அம்புகாமின் கேந்திர முக்கியத்துவம் அதிகரிக்கப்பட்டு இராணுவத்தின் முழுமையான கட்டுப்பாட்டுக்குள் முல்லைத்தீவுப் பிரதேசக் கணிசமானளவு வந்திருக்கும். இதுவே பின்னர் கிளிநொச்சிப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றவும், அதனுடாகக் குடாநாட்டுக்கான தரையழிப்பாதையைத் திறக்கவும் பெரும் உதவியாய் இருந்திருக்கக்கூடும்.

பூநகரி முகாம் தாக்கியழிக்கப்பட்ட பின்னர் புலிகளுக்குக் கிடைத்திருக்கும் மாபெரும் ராணுவ வெற்றியாகவே முல்லைத்தீவு உள்ளது. அதிலும், பூநகரியில் கிடைத்ததை விடவும் பல விதங்களிலும் இது ஆக்கபூர்வமான வெற்றியாகவே இது உள்ளது. பூநகரி முகாப் தாக்கியழிக்கப்பட்ட பின்னர் உடனடியாகவே சில நாட்களில் அப் பிரதேச ராணுவத்தினரால் கைப்பற்றப்பட்டது. தவிரவும் இத்தாக்குதலில் கணிசமானளவு விடுதலைப் புலிப் போராளிகள் பலியாகியிருந்தனர். ஆனால் முல்லைத்தீவுத் தாக்குதலில் ஒப்பீட்டளவில் புலிகளின் இழப்புச் குறைவாகவும், அதேசமயம் இராணுவம் மீள வரமுடியாதளவிற்குப் பிரதேசமெங்கும் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததும் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய அம்சங்கள். இது மட்டுமன்றி, மரபுரீதியான யுத்தத்திற்குத் தேவையானதும் பலகோடிக் கணக்கான ரூபாய்கள் பெறுமதி வாய்ந்ததுமான யுத்தத் தளபாடங்கள் புலிகளிடம் சிக்கியுள்ளன.

முல்லைத்தீவில் கிடைத்த வெற்றி தொடர்ந்து வரும் காலங்களில் இடம்பெறும் விடுதலைப் புலிகளுக்கு இராணுவத்திற்கும் இடையிலான மோதல்களில் கணிசமான மாற்றத்தைத் தோற்றுவிக்கலாம். விடுதலைப் புலிகளிடம் பறிகொடுத்த ஆயுதங்களை ஈடுசெய்யவும் அதற்கு ஈடுகொடுக்கக்கூடிய புதிய நவீன ஆயுதங்களைக் கொள்வனவு செய்யவும் வேண்டிய தேவை தற்போது சிறிலங்கா அரசுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

முல்லைத்தீவுத் தாக்குதல்கள் இலங்கை அரசியலிலும் கடுமையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. குடாநாட்டைக் கைப்பற்றியதைத் தொடர்ந்து தமக்குத் தாமே ஜெனரல் பட்டம் சூடிக்கொண்ட பாதுகாப்பு அமைச்சர் அனுருத்த ரத்வத்த, முல்லைத்தீவுத் தோல்வியின்பின் கடுமையான எதிர்ப்பைச் சம்பாதித்துள்ளார். ஆனால், இதுவிடயத்தில் சந்திரிகா புத்திசாலித்தனமாக வாய்திறவா மௌனியாகவே இருந்துவிட்டார்.

கிழக்கில் மீளவும் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்கள் முரண்பாடுகள் அதிகரிக்கும் அபாய அறிகுறிகள் தெரிகின்றன. முஸ்லிம் கொங்கிரஸ் தலைவரும், புனர்வாழ்வு அமைச்சருமான அஷரப்மீது புலிகள் தாக்குதல் முயற்சி மேற்கொள்ள இருந்ததாக வெளியான செய்தியை அடுத்து இந்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. பேரினவதிகளால் காது மூக்கு வைத்துப் பரப்பப்பட்டு இச்செய்தியை இலங்கையின் பொதுத் தொடர்புச் சாதனங்கள் முக்கியக் கொடுத்து வெளியிட்டு இரு இனங்களுக்கிடையிலான உறவுகள் சீரழியத் தூண்டுகின்றன. புலிகளால் முஸ்லிம் மக்கள் கொல்லப்பட்டமையும், தமிழ் மக்கள் முஸ்லிம் ஊர்காவற் படைபினரால் கொல்லப்பட்டமையும் இன்னும் ஆறாத காயங்களாக இருக்கும் கிழக்கில் இவ்வாறான செய்திகள் விரைவில் கலவரத்தைத் தூண்டக் கூடியவை. அவ்வாறு கலவரம் ஏற்படின் இனப்பிரச்சனை மேலும் சிக்கலான

நிலையை எதிர்கொள்ளும்.

இந்தியப் படைகளின் வெளியேற்றத்திற்கும் ரஜீவ் காந்தியின் படுகொலைக்கும் பிரகு இலங்கைப் பிரச்சனையில் அக்கறை காட்டாது போலிருந்த இந்திய அரசு, தற்போது மீண்டும் இலங்கை அகதிகள் இந்தியா வரத் தொடங்கியபின், சிறியளவில் தனது அதிருப்தியை வெளியிட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள அரசியல் மாற்றமும் அங்கு வாழும் ஈழத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் குறைந்தபட்ச சாதகமான மாற்றத்தை உருவாக்கியுள்ள போதிலும், இலங்கைப் பிரச்சனையில் மத்திய அரசும், கருணாநிதி தலைமையிலான மாநில அரசும் எவ்வளவு தூரம் முனைப்புடன் செயல்படும் என்பது பற்றி எதுவுமே கூற முடியாதுள்ளது. அண்மைக்காலமாக அமெரிக்காவும், ஒருசில மேற்கரைப்பிய நாடுகளும் இலங்கை மீது கொண்டுள்ள ஐதீவிர காதல், இந்தியாவின் தலையிடக் கொள்வனவை எவ்வளவு தூரத்திற்குத் தாக்குப்பிடிக்க வைக்கும் என்பதும் கேள்விக்குறியே அதேசமயம் இந்தியத் தலையீடு என்பதும் தமிழ்மொழி பேசும் மக்களின் குறைந்தபட்சக் கோரிக்கையான சுயநிர்ணய உரிமையைத்தானும் அங்கீகரிக்குமா என்பதுவும் கேள்விக்குறியே. அப்படியே அங்கீகரிக்கும் நிலை தோன்றினாலும், இந்தியா தனது நாட்டில் எழுச்சி கொண்டுள்ள அனைத்துத் தேசிய இனங்களதும் சுயநிர்ணய உரிமையையும் அங்கீகரிக்க நேரிடும். அது, இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை அத்தலை கலயமான விடயமல்ல.

மலையக் மக்கள் மீதான கயிறுதிரிப்பு வேலை மீண்டு பொதுத் தொடங்கிவிட்டது. மலையக் மக்களுக்கெனப் பல பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பாராளுமன்றத்தில் உள்ளபோதும் மலையக் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம், இன்றளவும் ஏனைய இலங்கை மக்களுடைய ஒப்பிடுகையில் மிக மோசமானதாகவே உள்ளது. இதை மேலும் உறுதிப்படுத்தவே மலையக் மக்களின் உரிமைகளுக்கு அப்படி ஒன்று இருந்ததா என்பதே கேள்வி முடிவுகட்டும் ஒப்பந்தம் ஒன்றில் தென்னாசியாவின் யிகப்பெரிய தொழிற்சங்கங்களில் ஒன்றான இலங்கைத் தொழிலாளர் கொங்கிரஸ் கையெழுத்திட்டுள்ளது தொடர்ந்து வரும் இரு வருடங்களுக்குச் சம்பள உயர்வு எதுவுமே கேட்கக்கூடாது என்ற அடிப்படையில், பல வருடங்களுக்கு முன்னாள் நிதியமைச்சினால் பரிந்துரைக்கப்பட்டதைவிட மிகக் குறைந்த ஒர் எச்சி எலும்புக்கு ஆசைப்பட்டு இவ்வொப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டுள்ளது. இதுதொகா. பல வருடங்களாகவே மலையக் மக்களின் பிரதிநிதி தாங்க மட்டுமே எனத் தன்னைக் கூறிவரும் இக்கட்சி அம் மக்களுக்கு அரசியல் உரிமைகள் பெற்றுக் கொடுப்பதில் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. இ. ஒன்றும் தெரியாத விடயமல்ல. உண்மையிலேயே தனது அரசியல் பொருளாதார சமூக நலன்களுக்காகப் போராடும் திறனும் போராட்ட குணமும்சமும் கொண்ட மலையக் மக்கள் அரசியற் தெளிவு பெற்றுவிட்டால் இதுதொகாவைத் தேடித்தான் பிடிக்க வேண்டியிருக்கு

கனவு
சுப்பாரதிமணியன்
6707சுபாண்டியன் நகர்
திருப்பூர்-641 602
தமிழ்நாடு

எனவே இனி
195, DHARUZEENA
OLD POLICE ROAD
AKKARAIPATTU-01
SRILANKA

இத்யாகலிங்கம் மாற்றங்கள்

பனி பனிங்காகக் கரைந்து , கசிந்து , நீராக ஓடிக்கொண்டு இருந்தது. வெய்யில் குளிரை மென்று விழுங்க முயற்சித்தது. வெளியே போய் விளையாட வேண்டும் போல் இருந்தது. இன்னும் பாடம் முடியவில்லை . ஆசிரியர் கூறுவது காதில் ஏறவில்லை. வெளியே உள்ள இந்த நல்ல கால நிலையில் ஓடிவிளையாட வேண்டும். மீண்டும் ஒரு முறை வெளியே பார்த்தேன் . ஆசிரியை ஏதோ தொடர்ந்து கூறிக்கொண்டிருக்க அலுப்புடன் ஆசிரியரை நோக்கினேன். அதே கணம் மணி அடிக்கும் ஓசை மங்களகரமாய் கேட்டது. துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டு அனைவரும் ஓடினர். நானும் அவர்கள் பின்னே ஓடினேன்.

எனக்குச் சின்னச் சின்னப் பொருட்களில் மிகவும் ஆசை. அப்பாவிடம்கூறிக் கிறிய சிவப்பு நிறப்பந்து ஒன்று வேண்டி வைத்திருந்தேன். அது ரேபிள் ரெனில் பந்து போல் இருக்கும். கடுமையான நிலப்பரப்பில் படும் போது துள்ளி எழும்பும் பந்தை , பிடித்துப் பிடித்து மற்றவர்களுக்கும் எறிந்து விளையாடுவது மகிழ்ச்சியானது. நான் தனியே விளையாட வில்லை. என்னோடு நிச்சலன். முரளி ஆகியோரும் விளையாட வந்தனர்.

இன்னாட்டவருக்குப் பிரச்சனை இல்லை. அவர்கள் ஆண் பெண் வேறுபாடு இல்லாமல் விளையாடிக் கொண்டு இருந்தனர். எங்கள் பெண்கள் அப்படி அல்ல. அவர்கள் நாங்கள் ஒரு பிரிவாய்ச் சென்று கோடு கீறி , கெந்தி விளையாடிக் கொண்டு இருந்தனர். ஏன் இவர்கள் இப்படிச் செய்கிறார்கள்? எனக்கு விழங்க வில்லை.

“ஒரே பாடசாலையில் படிக்கும் மாணவர்களின் முன்று பிரிவைக் காணக் கூடியதாக இருந்தது. தமிழ் பெண்கள் ஒரு பிரிவு. ஆண்கள் ஒரு பிரிவு . நோர்வே பிள்ளைகள் இன்னேர் பிரிவு. உலகம் தெரியாத எங்களில் கூட ஏன் இத்தனை பிரிவு? யார் இவர்கள் மனதில் இப்படி ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தியது? எந்தக் குழந்தையும் நல்ல குழந்தை தான் மண்ணில் பிறக்கையிலே என்றொரு பாட்டிருக்கிறது அல்லவா? அது பொய்யா? இல்லை . இடையில் தான் தவறு ஏற்படுகின்றதா? இடையில்தான் தவறு ஏற்படுகின்றது என்பது எல்லோரும் அறிந்த விடயமானலும் அதை எப்படி தவிர்க்கவேண்டும்? ஏன் தவிர்க்க வேண்டும்? பலருக்குப் புரிவதில்லை . இவர்கள் இங்கே மூன்று குழுக்களாய்ப் பிரிவதில் மூன்று மாறுபட்ட விருப்புக் கொண்டவர்கள்

அத்தியாயம் 1

என்பது தெளிவு . மூன்று மாறுபட்டவர்கள் ஒரு இடத்தில் கூடும் போது அமைதி அடையாளம் தெரியாமல் போய் விடும். வன்முறை வறிந்து கட்டிக் கொண்டு முன்னுக்கு வரும் . வன்முறையே இல்லாத ஒரு சமுதாயத்தை கற்பனை செய்து பார்த்தாலே எவ்வளவு இன்பம். அது கற்பனையாக இருக்கவேண்டிய கட்டாயத்தில் தான் இன்று உலக சமுதாயம் உருப் பெற்றுள்ளது என்கிறார்கள். உண்மைதான். இதற்கு யாரை நோவது? என்னவென்று நோவது? வன்முறை எங்களையும் பிடித்திருப்பதுதான் மிகவும் வேதனைக் குரியது."

வெளியே வந்ததும் நான் ஒரு கரையில் நிற்க மற்ற பக்கம் நிச்சலனும். முரளியும் நின்றனர். கீழே பந்தை வீசி எறிந்து அதைப் பிடித்து விளையாட எண்ணிய நான் பந்தை நிலத்தில் வீசி எறிந்தேன். அந்தப் பந்தை நானோ. நிச்சலனோ. முரளியோ பிடிக்கும் முன்பு விக் கோ பிடித்துக் கொண்டு மற்றைய நோர்வே மாணவர்கள் கூட்டத்திற்குள் ஓடினான் . நான் அவனை விட்டுக் கலைத்துக் கொண்டு சென்றேன். அவன் நிற்க பந்தைக் கேட்டேன். விக் கோ பந்தை தராமறுக்கவே அவனைக் கட்டிப்பிடித்துப் பந்தை பறிக்க முயற்சித்தேன் . விக் கோ பந்தை தர்யாவிடம் எறிந்தான் . தர்யா டானிடம் எறிந்தான். எனக்கு கோபமும் ஆத்திரமும் வந்தது. ஆசிரியை கத்தினான். "டான் பந்தைக் கொடு" அவன் சிரித்து விட்டு ஊலாவிடம் எறிந்தான். மீண்டும் ஆசிரியை கோபமாகக் கத்தினான். "ஊலா பந்தை கொடு" .

ஊலா பந்தை என்னிடம் எறிந்தான் . நான் எடுத்துக் கொண்டு சென்று நிச்சலனுடனும். முரளியுடனும் , சேர்ந்து விளையாடினேன். சிறிது நேரத்தில் பந்து விக் கோவின் கைக்குள் மறுபடியும் சிறைப்பட்டது. பந்து மாத்திரமா சிறைப்பட்டது? இல்லை எங்களது ககந்திரமும் அல்லவா? நாங்கள் கறுப்பு என்பதால் இவர்கள் வெறுக்கின்றனர் என்பதாய் எனக்குத் தோன்றியது .

இதே சேட்டையை இலங்கையில் சகமாணவன் செய்தால் அது பெரிய தாக்கத்தை உண்டுபண்ணாது. பந்தைப் பெறவேண்டும் என்பது ஒன்றே குறியாய் இருக்கும். இங்கு இவர்களைத் தொட்டுப்பறிப்பதற்கு என்னைவிட மற்றவர்களுக்கு ஒருவித கூச்சம் இருந்தது. அவர்கள் எங்களை விட உயர்ந்தவர்கள் என்று கூறுவதால் நாங்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்றெல்லவா கருதப்படுகின்றது. பிரிந்து நிற்கும் போது எப்படி ஒன்றாகி அவர்களுடன் கலந்து விளையாடுவது? அவர்கள் செய்யும் சேட்டையை எப்படி இரசிப்பது? எங்கள் ககந்திரத்திற்கு சிறை போட்டது போன்று இருந்தது.

பந்தைப்பறித்ததும் எனக்கு கோபம் உண்டாகியது . விட்டுக்கலைத்துக் கொண்டு போய் அடிக்க எண்ணிய போது ஆசிரியை கண்ணில்பட அதை செய்யாது விட்டு விட்டேன். எதற்கு எடுத்தாலும் சட்டம் சட்டம் என்று அலைபவர்களிடம் அவனை அடித்து நான் குற்றவாளியாக விரும்பாது ஆசிரியரைப் பரிதாபமாய் பார்த்தேன். இம்முறை ஆசிரியரே சென்று பந்தைப் பறித்துக் கொடுத்தார்.

பந்து கைக்கு வரவும் மணி அடிக்கவும் சரியாய் இருந்தது . எல்லோரும் தத்தமது வகுப்பறைக்குள் சென்று அடைக்கலமாகினோம்.

வன்முறை வாழ்க்கையோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்டது . எதற்கு எடுத்தாலும் வன்முறை . தாயின் பாலையே

குடிக்கத்தடை. வன்முறை பாலில் தொடங்கி பாலுணர்ச்சி வரையாரால் உருவாக்கப்பட்டது என்பதே தெரியாது. மிகவும் அதிகமாக இந்த மனித சமுதாயத்தைக் கட்டியாளுகின்றது.

போதுவாக வன்முறை காட்சிகளைப் பார்த்துப்பிள்ளைகள் கேட்டுவிடுவார்கள் என்று எண்ணும் பெற்றோர் கறுப்பரைப்பற்றி இழிவாய் அதே பிள்ளைகளுக்கு முன்பாக கதைப்பதால் அவர்கள் மனதில் கறுப்பருக்கு எதிர்பாய் உண்டாகும் வன்முறையை கணிக்கத் தவறி விடுகின்றனர். வன்முறை! செய்தால் தான் வன்முறையா? மனதில் அந்த எண்ணம் ஏற்பட்டாலே வன்முறை அல்லவா? எமக்குள் எவ்வளவு வன்முறை? மொத்தத்தில் இந்த மனித இனத்திற்குள் எவ்வளவு வன்முறை? நடந்து போகும் போது கையை காட்டி இழிவுபடுத்துவது தொடக்கம் அடித்தடிவரை எவ்வளவு விதமான வன்முறை? ஏன் . வெள்ளையன் என்று கூறுவதுகூட எவ்வளவு வன்முறை. மனிதன் திருந்தவேண்டும் . மனோ வளர்ச்சி பெறவேண்டும். வன்முறையை மனிதசமுதாயம் வெறுக்க வேண்டும். நடக்குமா? காதல் அன்பு பெண் மீதும் கற்றத்தின் மீதும் மாத்திரம் தான் ஏற்பட வேண்டுமா? ஏன் எல்லா மனித இனத்தையும் எம்மால் நேசிக்க முடியாதா? நேசிக்க கூடாதா? எங்களுக்கு மாத்திரம்தான் தனிய வன்முறையின் தாக்கம் உண்டா? இல்லை எல்லோருக்கும் உண்டு .

இருந்தும் அதைச் செய்கின்றனரே ஏன்? வன்முறையால் பாதிப்பு வரும் போது நமக்கு அவர்களால் ஏற்படுவதை மட்டுமே எண்ணுகிறோம். எங்களால் அவர்களுக்கு ஏற்படுவதை ஏன் நாம் எண்ண மறக்கின்றோம்? எல்லா உள்ளங்களையும் புரிந்து கொள்ளும் பண்பு எப்போது எங்களுக்கு வரப்போகின்றது? வேதனை தானே இது? ஏன் நாம் இதைப் புரிந்து கேள்வதில்லை.? எனது எண்ணங்களுக்கு முடிவில்லை. எனது வயதுக்கு ஒவ்வாத எண்ணம் இது என்பது எனக்குப் புரிந்தாலும் அப்படிச் சிந்திப்பதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. எனக்கு இது ஆண்டவன் கொடுத்த வரமாகக்கூட இருக்கலாம். அல்லது அவஸ்தையாகக்கூட இருக்கலாம்.

பிறேடிக்கு பதினாறுவயது . அதே வயதுதான் பாஸ்கருக்கு . திக்குத் தெரியாத காட்டிற்குள் செல்வது போன்று இருந்தது. அந்த நேரத்தில் ஆறுதலாய் கதைத்து அன்பாய் வழிகாட்டியவன் தான் பிறேடி. இவன் மற்றைய நோர்வே சினகிதர்களைவிட மிகவும் இழகிய மனதும் இரக்கப்பட்ட குணம் கொண்டவன். உலகத்தில் எல்லா உயிர்களும் வன்முறையை நேசிப்பது இல்லை என்பதற்கு பிறேடி ஒரு உதாரணம்.

பிறேடி பாடசாலையில் பழகுவதோடு நிறுத்திக் கொள்ளவில்லை. பாஸ்கரின் வீட்டிற்கு அடிக்கடி சென்றான். சோறு சாப்பிட்டான். புட்டுச்சாப்பிட்டான் கூடி இருந்து கதைத்தான். காடல் விளையாடினான் . பிறேடி பாஸ்கர் வீட்டில் ஒரு பிள்ளையாகவே பாவிக்கப்பட்டுவந்தான். அவனிடம் வெறுப்பைக்காணமுடியவில்லை. இனவெறியைக் காணமுடியவில்லை. வன்முறையில் நாட்டத்தைக் காணவில்லை. அவனிடம் அன்பு நிறைந்து இருந்தது. நேர்மை நிறைந்திருந்தது. சமத்துவம் நிறைந்திருந்தது. பாஸ்கருக்கும் பிறேடியை மிகவும் பிடித்தது. அவனது குணநலன்களை இதற்கு முழுக்காரணம் எனலாம் . பாஸ்கரனுக்கு அழகான ஓர் தங்கையும் இருந்தான் . அவளுக்கும் பிறேடியை மிகவும் பிடிக்கும். அன்பான

தேவர்களில் இவனும் ஒருவன் என அபுக்கபு கூறுவான் . அதே போலவே பிறேடிக்கும் அவனுடன் பழதவதில் விருப்பம் . இப்போது அவர்கள் மனதில் எந்தவித சனலமோ சபலமோ இருக்கவில்லை. தனி நட்பே அவர்களுக்கிடையில் நிலவியது.

புதன் பிற்பகல் நான்கு மணிபோல் பிறேடி பாஸ்கர் வீட்டிற்குச் சென்றான். சிறிது நேரம் பாஸ்கர் பிறேடியுடன் கதைத்துக் கொண்டு இருந்து விட்டுக் கேட்டான்.

விளையாட வாரியா?

எங்க?

கோலுக்கு .

எத்தனை மணிக் கு?

ஐந்தில் இருந்து ஆறுவரை.

தமிழருக்காக புதன் கிழமை ஒருமணித்தியாலம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இது பிறேடிக்கு முதல் தரம் அல்ல. முன்பும் சிலதடவை சென்று இருக்கின்றான். இவர்கள் விளையாடும் யூஎசுசு கரப்பந்தாட்டம் இவனால் விளையாட முடியாது. இவன் அதைப் பழகவிரும்பினான். போட்டிக்கு அடிக்கும் அவர்களுக்கு இடையில் இவன் போய் பழதம் போது பலர் வெறுப்பாய் பார்ப்பதும் உண்டு. அது புரிந்தது . சிலவேளை இவனாகவே வெளியே வந்துவிடுவான். பாஸ்கர் ஓரளவிற்கு விளையாடுவான் எனவே அவனை அவர்கள் சேர்த்துக் கொள்வார்கள் . அவர்கள் எல்லோரும் தமிழர்கள். நான் ஒருவனே தூர்மன். என்னை இப்படி வெளியே விட்டு விடுகிறார்களே புறக்கணித்து விடுகிறார்களே என மனம் தவிப்பது உண்டு. அது அவமான உணர்ச்சியை உண்டு

பண்ணும். என்னால் இயலவில்லை என்பதால் தானே அவர்கள் அப்படி நடந்து கொள்கிறார்கள்? வேற எந்த வெறுப்பாலும் அல்லவே என எண்ணினான். இதற்கொல்லாம் ஏன் தேவையில்லாது கோபித்துக் கொள்ள வேண்டும் எனத் தன்னை சமாதானம் செய்து கொள்வான்.

ஐந்து மணிபோல் பாஸ்கரும் பிறேடியும் பாஸ்கரின் தந்தையின் காரில் விளையாட்டு மைதானத்திற்கு வந்தனர். பாஸ்கர் பறமின்றனும் கொண்டு வந்தான் . இதைப் பார்த்தபிறேடி.

ஓ நீ பறமின்றன் விளையாடுவியா?

ச.....சும்மா விளையாடுவேன்.

எனக்கு இது விளையாடுவது மிகவும் விருப்பம் . இரண்டு பேரும் இன்று விளையாடுவோமா?

அதற்கென்ன விளையாடுவோமே.

இருவரும் உடைகளை மாற்றிக் கொண்டு விளையாட்டுத்திடலிற்குச் சென்றனர். அன்று விளையாட்டிற்கு சமூகம் தந்திருந்தவர்கள் மிகவும் குறைவு . பாஸ்கரையும் சகியின் அணியில் விளையாடுமாறு கூறவே பாஸ்கர் அதில் போய் சேர்ந்து கொண்டான். எதிரணியும் தெரிவாகியது . வெளியே நானும் பிறேடியுமே நின்றோம். என்னை எடுக்கமாட்டார்கள் . அவனால் விளையாடமுடியாது . பிறேடியை எடுக்கவில்லை . விருப்ப வில்லை. பிறேடியால் குறைவாகவே விளையாட முடிந்தது . அத்தோடு செற்றப் கேட்க தான் விளையாடுவான் . யூஎசுசு கேட்க விளையாடும் போது பிழையாக கையைப் பிடிப்பதால் பந்துகள்

வெளியே போதும் . அவனை எந்த அணியும் எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை.

எடுத்துக் கொள்ள விரும்பாவிட்டாலும் அங்கு கால் காரணத்தைக் கூறி விளையாட்டில் சேர்த்துக் கொள்ள முடியாமலே து மனவருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்வான். எவருமே அதைப்பற்றிச் சிந்திக்கவில்லை. இதே நிலை தலைக்கீழாய் மாறி ஒரு தமிழன் இப்படி புறக்கணிக்கப்பட்டால் அவன் மனதில் எவ்வளவு வேதனை, வெறுப்பு, அவமானம் உண்டாகும்? தங்களுக்கு வரும்போது தூக்கிப்பிடிக்கும் இவர்கள் ஏன் மற்ற மனிதருக்கு அப்படி ஒரு நிலை உண்டாகும் போது கவலைப்படுவதில்லை? நிறமோ, இனமோ, மதமோ , சாதியோ மனிதனை மனிதன் பிரிக்கவேண்டுமே நிச்சயம் இருக்கக்கூடாது. முட்டான் தனமாய் அப்படி ஒரு பிரிவு நம்மிடையே உண்டு . ஒருவன் சிறுபாண்மையாய் இருக்கார் போது அவனைப் புறக்கணித்தால் அவன் மனம் என்ன பாடுபடுமே . இது இந்த தமிழருக்கு அனுபவப் பூர்வமான உணர்ச்சி ஒன்றல்லவா! அப்படி இருந்தால் இப்படிச் செய்கின்றார்களே இவர்கள்? எப்போது மனிதனை மனிதன் புறக்கணிக்கப் பரிந்து கொள்ளப் போகின்றான் .

பிறேடிக்கு என்ன செய்வது என்று புரியவில்லை. விட்டுச் செல்ல விருப்பம் இல்லை. இதைப் பார்த்து நான் உதைபந்தாட்ட கோலியாய் நிற்பதாயும் எனக்குப் பரிசீலி தருமாறும் பிறேடியை கேட்டேன். அவனும் பரிசீலி அழிக்கத் தொடங்கினான். சில நிமிடங்கள் மாதிரி தான் அவன் தான் தனித்து விடப்பட்டது போன்று உணர்ந்து வேதனைப் பட்டான். பின்பு எல்லாவற்றையும் மறந்து என்னுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தான் .

பாஸ்கருக்கு மனமே துடிக்கவில்லை. அப்போது அவன் வேண்டாம். பிறேடியைக் கூட்டிச் கொண்டு விடுத்துவிட்டு நான் இவர்களோடு விளையாடுகின்றேன். பாஸ்கர் அவன் கனித்து அல்லவா விளையாடுகிறான். இப்படி என்னால் எனக்குத் வருந்திக் கொண்டான் . விளையாட்டின்புறத்திலும் வந்திருக்கின்றார்கள் . விளையாட்டினை களைப்பிற்கு தூண்டிவிட்டு

குளிப்பது ஒரு தனிச்சுகம் தான். அடைகளை மாற்றிக் கொண்டிருக்கும் போது தான் பாஸ்கர் மன்னிப்புக் கேட்டார். எண்ணினான் . எண்ணியதை அவன் உடனடியாகச் செயல்படுத்தினான்.

உனக்கு என்மேல் கோபமா பிறேடி?

ம.....எனக்கு.....என்ன கோபம் உண்டா?

இல்ல கூட்டியந்திட்டு நீ தனிச்சுகநிற்குமா என்பதை அவையோட விளையாடினது...

ச.....நான் அங்கேயே போகவே விளையாடுவேன். தான் அப்படி ஒண்டும் நினைக்கவில்லை.

எதுக்கும் நான் மன்னிப்பு கேக்கிறன்.

ச.....இதற்கெல்லாம் மன்னிப்பு கேக்கத் தேவையில்லை.

இந்த உரையாடல் நடக்கும் போது சிலர் கூறவே இருந்தனர். அவர்களில் சிலருக்கு அவர்கள் விட்டு விடும் அப்போது உறைந்தது.

தொடரும்

கருவிகள்

எ ங் க ள் எ ண் ண ம்

நிரந்தர சமாதானமும் நியாயமான அரசியல் தீர்வும் எம்மக்களை விட்டுத் தொலைதூரம் சென்றுவிட்ட விடயங்கள். சமாதானத்திற்கான யுத்தம் என்ற இலங்கை அரசின் யுத்தப் பிரகடனம் அப்பாவி மக்களைப் படுகொலை செய்வதிலும் இலட்சக்கணக்கான மக்களை அவர்களின் சொந்த இடங்களில் இருந்து வெளியேற்றி அகதிகளாக்கவுமே வைத்துள்ளது. வெண்தாமரைச் சமாதானச் சின்னத்தையும் பஞ்சசீலக் கொள்கைகளையும் கொண்ட பௌத்த தர்மசக்கரத்தையும் உயரத் தூக்கிப் பிடித்துக்கொண்டே அப்பாவி மக்களைப் பலியாக்குவதில் முன்னைய அரசுத் தலைவர்களையெல்லாம் இன்றைய அரசுத் தலைவர் சந்திரிகா விஞ்சிவிட்டார். ஒரு சிறுபான்மைத் தேசிய இனத்தைப் பூண்டோடு அழிக்கும் தனது செயலை நியாயப்படுத்திவரும் சந்திரிகாவின் இன்றைய நிலைப்பாடு முழுமையான ஒரு இராணுவத் தீர்வு என்பதே. அந்த வகையில் ஜே.ஆர்., பிரேமதாசா போன்றவர்களையெல்லாம் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டுச் சர்வதேச ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் முழுமையான ஒத்துழைப்புமும், தனக்கு வால்பிடிக்கும் கொழும்புத் தமிழ்க் குழுக்களின் உதவியுடனும் தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போரை நசுக்க முயன்று வருகிறார். இலங்கை ராணுவத்தை இதற்கேற்ற விதத்தில் சிறந்த ஆக்கிரமிப்பு ராணுவமாகக் கட்டியெழுப்புவதில் சந்திரிகா காட்டிவரும் ஆர்வமும், அதற்காகக் கொட்ப்படும் பணமும் அவரது நோக்கத்தைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

இன்றைய போராட்ட நிலை எம்மக்களின் விடுதலைப் பாதையில் ஒரு பின்னடைவு என விடுதலைப் புலிகள் கூறியுள்ளனர். ஒரு தேசிய இனத்தின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் இவ்வாறான பின்னடைவுகள் இயல்பானதே. அதே சமயம் இப்பின்னடைவிற்கான காரணங்களை உள்ளடக்கிய விமர்சனமும் அவசியமானதே.

தமிழ் மக்களது தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் மிகவும் பலவீனமான பகுதிகள், கருத்துச் சுதந்திர மறுப்பும், தேசபக்த சக்திகளிடையே குறைந்தபட்ச ஒற்றுமை இன்மையும் என்பன. போராட்டத்தைச் சார்ந்து நின்று நியாயபூர்வமான விமர்சனங்களை முன்வைத்தவர்கள் துரோகிகளாகவும், காட்டிக்கொடுப்பவர்களாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டார்களேயன்றி இவ்விமர்சனங்களைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்க யாரும் தயாராயிருக்கவில்லை. எமது விடுதலைப் போராட்டம் ஆயுதப் பரிமாணத்தைப் பெற்றதில் இருந்தே, மாற்றுக் கருத்து என்பது சகிக்க முடியாத ஒரு விடயமாகவே சகல இயக்கங்களுக்கும் இருந்துவந்துள்ளது. மாறுபட்ட கருத்துக் கொண்டவர்களை அழிப்பது என்பது ஈழத்தில் இருந்து புலம்பெயர்ந்த நாடுகள்வரை பரவியது. இவ்வாறான சம்பவங்கள் எமது விடுதலைப் போராட்டத்தில் கறைபடிந்த சம்பவங்களே. இது மட்டுமல்ல அப்பாவிச் சிங்கள முஸ்லீம் மக்களின் படுகொலைகளும் கூட, ஒடுக்குமுறையாளர்களுக்கு எதிராக ஈட்டுமே இருக்கவேண்டிய எமது போராட்டத்தைப் பயங்கரவாதமாகச் சித்தரிக்கவும், பிரச்சாரம் செய்யவும் இனவாத அரசுக்கு வாய்ப்பை வழங்கின.

எமது போராட்டத்தை ராணுவ ரீதியில் கட்டியெழுப்ப நாம் செலுத்திய கவனம், போராட்டத்தின் அரசியற் பலத்தைப் பெருக்குவதிலோ அதற்கான முயற்சிகளிலோ இருக்கவில்லை.

தமிழ் மொழி பேசும் மக்கள் அனைவரையும் ஒடுக்குவதிலும் அரசியல் ரீதியாக அவர்களைப் பலவீனமாக்குவதிலும் நோக்கமாகக் கொண்டே சிங்கள அரசு திட்டமிட்டுச் செயற்பட்டு வருகிறது. இந்த அடிப்படையிலேயே தீர்வுத் திட்டம் என்ற பெயரில் எம் முதுகில் குத்தத் திட்டம் தீட்டப்படுகிறது. இதற்காகச் சிங்கள அரசுக்குக் கிடைத்திருக்கும் துருப்புச் சீட்டு தமிழ் மக்களால் எப்போதோ மறக்கப்பட்ட கொழும்புத் தமிழ்க் குழுக்கள். சிறிலங்கா அரசின் தயவில் இருக்கும்வரை இவர்களால் தமிழ் பேசும் மக்களின் விடுதலைக்கு எந்தப் பங்களிப்பையும் வழங்க முடியாது.

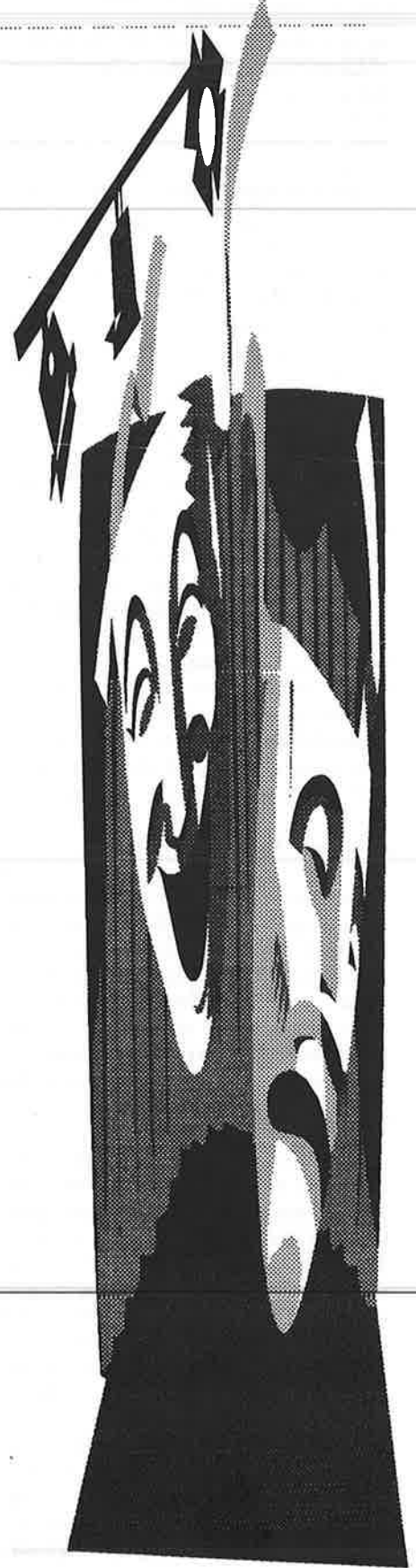
தமிழ் மக்களது விடுதலை சுமரண்களுடாகப் பெறப்பட முடியாதது. தவறுகளைத் திருத்திக் கொண்டு, அனைத்துத் தேசபக்த சக்திகளும் ஒற்றுமையான நடவடிக்கையிலேயே தமிழ்மக்கள் விடுதலை பெறமுடியும். அதற்கான நடவடிக்கைகளில் அனைவரும் ஈடுபடுவதே இன்றைய தேவையாகும்.

சுவடுகள் 76,
ஆனி, ஆடி, ஆவணி 1996.

SUVADUGAL, A Tamil monthly from Norway.
Issue nr 76
June, July, August 1996.

மாவை நித்தியானந்தன்

நகைச்சுவை நகைச்சுவை

நகைச்சுவையை விரும்பாதார் உள்ளரோ? இதனால் தான் தமிழில் நகைச்சுவை நாடகங்களுக்கும் குறைவில்லை. தமிழ்ப் படங்களில் சமாதரமாக ஒரு "சீரியஸ்" கதையும் ஒரு "கொமெடிக்" கதையும் ஒடுவது இதனால் தான்

எல்லாவற்றையும் போலவே நகைச்சுவையிலும் நல்லதும் அல்லாததும் உண்டு. தரமானதும், கெட்டதும் உண்டு.

சிரிப்பு

ஒருநாள் ஒரு "நகைச்சுவை நாடகம்" பார்த்துவிட்டு, மனதைத் தேற்றிக் கொண்டு வெளியே வந்தபோது வாயிலில் தயாரிப்பாளர் நின்றுார். "எப்படி அண்ணை நாடகம்?" என்று கேட்டார். பதிலுக்கு காத்திராமலே, "சனப் நல்லாய்ச் சிரிச்சது. படு வெற்றி" என்றார். விரைவில் இதே போல் இன்னொரு நாடகம் தயாரிப்பார் போலத் தோன்றியது.

பார்வையாளர்கள் சிரித்தது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால் அந்த நாடகத்தில் மேலோங்கியிருந்த தெல்லாம் இரட்டைச் சுருத்தி லமைந்த கீழான பகிடிக்கும், ஆழமில்லாத "சில்லறை நகைச்சுவையும்" தான்.

சிரிக்கச் செய்வதெல்லாம் நகைச்சுவை அன்று. நகைச்சுவையின் சிறப்பு, எத்தனை பேர் சிரிக்கிறார்கள் என்பதிலோ அல்லது மண்டபத்தில் எவ்வளவு ஓங்கிய சிரிப்பு

வருகிறது என்பதிலோ மட்டும் தங்கியிருக்கவில்லை. யார், எதற்காக, எதை ரசித்துச் சிரிக்கிறார்கள் என்பனவும் நகைச்சுவையின் தரத்தைச் சுட்டும். மனதுக்குள் சிரிக்க வைத்துக் கிளுகிளுப்பைத் தருவதும் நகைச்சுவையே.

தமிழில் மேடையேறும் நாடகங்களில் "நகைச்சுவை நாடகம் என்று விளம்பரப்படுத்தி கொண்டு வரும் நாடகங்கள் தான் அதிகமென்று நினைக்கிறேன். (நகைச்சுவை நாடகம் எழுதுதல் இலகுவானது என்பதல்ல இதன் அர்த்தம்!) மற்றவர்களைச் சிரிக்க வைப்பதிலும் ஒரு "இதம்" ஏற்படுவது உண்மை தான் - அன்றாட வாழ்க்கையிலும் கூட நாடக மேடைகளுக்கு ஈடாக இந்த "இதத்தை" அனுபவிக்கும் துடிப்பிலே குறுக்கு வழிகளில் சறுக்கிவிடும் தயாரிப்பாளர்கள், பிரதி எழுத்தாளர்கள் அநேகர்!

நகைச்சுவையின் தன்மை

ஷேக்ஸ்பியரின் இன்பியல் நாடகங்கள் பற்றிப் பலரும் வர்ணித்தவற்றைத் தொகுக்க வந்த ஒரு நூலாசிரியர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார். ஷேக்ஸ்பியரின் ஆரம்பகால இன்பியல் நாடகங்கள் இயல்பானவை என்றும், இயற்கைக்கு உண்மையானவை என்றும், நல்ல இயல்புடையவை என்றும், வர்ணிக்கப்பட்டன. அவை மகிழ்ச்சி நிறைந்தவை என்றும், பொன்மயமானவை என்றும் கூறப்பட்டன. அவற்றிலுள்ள

கு தா க ல த து க கா க வு ம் , வித்தியாசங்களுக்காகவும், ஆரோக்கியமான தன்மைகளுக்காகவும் பாராட்டப்பட்டன. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவற்றின் ஆழமான மனித நேயத்துக்காகப் பாராட்டப்பட்டன. எமது நகைச்சுவை நாடகங்களின் , பார்வையாளர்களாகிய நாம் காண விருப்புவதும் இத்தகைய தன்மைகளையே. நகைச்சுவையானது நாடக ஓட்டத்துடன் ஒன்றி வர வேண்டும். உதிரியாகத் நகைச்சுவையே யன்றி, நகைச்சுவைக்காக நாடகமல்ல. நகைச்சுவை நாடகம், வெறுப் நகைச்சுவைத் துணுக்குகளின் ஒரு கோர்வை ஆகிவிட முடியாது. உருக்கமான சோக நாடகத்தில் கூட பொருத்தமான வகையில் நகைச்சுவையை அழகுறப் பதித்த நாடகாசிரியர்கள் அநேகர்.

மிகச் சாதாரணமான வாக்கியங்களுக்கும், செய்கைகளுக்கும் கூட நாடகம் வளர்க்கப்படுப் பின்னணியில் சிரிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவனவாக மாறலாம். ஏன், மொனமோ, சிறு அசைவோ கூடப் பெரும் ரசனையைத் தரலாம். இது எழுத்தாளர், நெறியாளர், நடிகர் கைவண்ணம். நல்ல நகைச்சுவை சிந்தைக்கு விருந்தானது. மண்டபத்துக்கு வெளியே வந்த பிறகும் சிரிப்புணர்வையும், ரசனையையும், மகிழ்வையும் ஏற்படுத்தும் நகைச்சுவையை நாம் அனுபவித்திருக்கிறோம். மாதங்களும், வருடங்களும் போனபிறகும் கூட நினைத்தால் இனிப்பனவாக அவை இருக்கக் கூடும்.

வெளிப்பாடு

நகைச்சுவையின் பலமான வெளிப்பாட்டுக்கு, பிரதியின் பலம் மட்டுமன்றி வெளிப்படுத்தப்படுப் தன்மையும் மிகவும் முக்கியமானது. குரல் ஏற்ற இருக்கமுடும், அங்க அசைவும், நேரக் கணியும், ஏனைய பாத்திரங்களின் செயற்பாடுகளும் பெரிய வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தலாம். ஆனால் பொருத்தமற்ற - செயற்கையான - தன்மையும், மித மிஞ்சிய நடிப்பும் அவலட்சணத்தையே தரும்.

பார்வையாளர்களின் தன்மையும் கூட நாடகத்துக்கு முக்கியமானதாகும். ஒரே நாடகத்தின் ஒரே கட்டங்கள் ஒரு மேடையேற்றத்தின் போது பெரும் ஆர்வாரத்தை ஏற்படுத்தவதையும், மற்றொரு மேடையேற்றத்தின் போது "சப்" பென்று போவதையும் அனுபவரீதியாகக் கண்டிருக்கிறோம். இதற்கு வெளிப்பாடோ அல்லது பார்வையாளர்களோ காரணமாகலாம். நாடகமானது மக்கள் கூடியிருந்து பார்த்து ரசிக்கும் ஒன்று. வானொலியோ, தொலைக்காட்சியோ இப்படி அல்ல. நாடகம் பாக்கும் ஏனையோரைப் பற்றிய பிரக்ஞையும். "சேர்ந்து ரசிக்கும்" ஒரு உணர்வுப் பிறக்கின்றன. இது ரசனை மேம்பாட்டுக்குத் தூண்டுதலாக அமைகிறது. ஒரு நகைச்சுவைக் கட்டத்தைத் தனியொருவருக்கு நடித்துச்

நாடக மேடையின் மீது பல்வேறு பாதிப்புகளை ஏற்படுத்திய தமிழ்ச் சினிமா, நகைச்சுவையையும் விட்டு வைக்கவில்லை. நல்ல நகைச்சுவை வெளிப்பாட்டுக்கான ஒரு பாரம்பரியம் இல்லாதவிடத்து, வளவளாப் பேச்சே நகைச்சுவை ஆயிற்று. "ஒலிச்சித்திரங்கள்" என்ற பெயரில் இந்தச் சினிமா அரட்டைப் பகுதிகள், நகைச்சுவையின் சிகரங்களாக வானொலிகளில் அவ்வப்போது சிறப்பிடத்தையும் பெற்று வந்துள்ளன. குறிப்பாக இலங்கை வானொலியின் பங்கு இதில் பெரியது.

காட்டுவதும் ஒரு அவைக்குக் காட்டுவதுப் வெவ்வேறான விஷயங்கள் என்பதை விளக்கத் தேவையில்லை. வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிப்பவர்கள், பின்னணியில் சிரிப்பொலிகளையும் ஆர்வாரத்தையும் சேர்து, ஒரு பார்வையாளர் கூட்டத்தின் உணர்வினை ஏற்படுத்த முயற்சிப்பதையும் நாம் காண்கிறோம்.

தாக்கங்கள்

நாடக மேடையின் மீது பல்வேறு பாதிப்புகளை ஏற்படுத்திய தமிழ்ச் சினிமா, நகைச்சுவையையும் விட்டு வைக்கவில்லை. நல்ல நகைச்சுவை வெளிப்பாட்டுக்கான ஒரு பாரம்பரியம் இல்லாதவிடத்து, வளவளாப் பேச்சே நகைச்சுவை ஆயிற்று. "ஒலிச்சித்திரங்கள்" என்ற பெயரில் இந்தச் சினிமா அரட்டைப் பகுதிகள், நகைச்சுவையின் சிகரங்களாக வானொலிகளில் அவ்வப்போது சிறப்பிடத்தையும் பெற்று வந்துள்ளன. குறிப்பாக இலங்கை வானொலியின் பங்கு இதில் பெரியது.

கொன்னைப் பேச்சும், பிரதேச வழக்கும் நகைச்சுவைப் பொருக்களாகின. இழுத்துப் பேசுவதும், நெளித்துப் பேசுவதும், பெரும் நகைச்சுவையாயிற்று. இதிலுள் இலங்கை வானொலி "சிறந்து" விளங்கியது. இவற்றின் பாதிப்போ என்னவோ, மேடையில் இருவர் தோன்றி வாயில் வந்ததையெல்லாம் வளவளவென்று பேசியும், "திடீர்ப் பகிடைகள்" விட்டும் நடக்கும் நாடகங்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அவுஸ்திரேலியாவிலேயே பார்த்திருக்கிறேன்! கையில் ஒரு சாரயப் போத்தல் பெரும்பாலும் எல்லா நாடகங்களிலும் இருக்கும்.

பிரதேச மொழியானது, ஒரு பாத்திரத்தை முழுமையாகவும், தாக்கமாகவும் வெளிக் கொணர உதவக் கூடியது. பாத்திரத்துக்கு ஒரு இயல்பான தன்மையைத் தர வல்லது. ஆனால் பிரதேச மொழியை நீட்டி நெளித்துப் பேசுவதன் மூலமும் அந்த

மொழியையே ஒரு "நகைச்சுவை" யாக்குப் முயற்சிகளை நாங்கள் பரவலாகப் பார்த்திருக்கிறோம். இது சிரிப்புட்புவதற்கான ஒரு குறுக்கு வழி ஆகலாம், ஆனால் நகைச்சுவை ஆகாது.

அங்கக் குறைவையும், அவலட்சணத்தையும் குரல் ஊனத்தையும் நகைச்சுவைப் பொருளாக்குவதும் எமக்கு பழகிப் போன ஒன்றே. உண்மையில் இது மிக அவதூறானது இழிந்த ரசனையின் பாற் பட்டது.

கிண்டலும் அவதூறும்

ஒருநாள் நான் பயணம் செய்த கொண்டிருந்த பஸ் வண்டி யொன்றினுள் கடகத்துடன் ஒரு கிழவி ஏறினாள் யாழ்ப்பாணத்தில் இரட்டைத்தட்டு பஸ் ஓடிக்காலம். அன்று அதிக நெரிசல் இல்லை "கடகத்துக்கை என்னணை?" என்றார் ஒருவர் "எங்கையணை போட்டு வாறாய்?" என்றார் இன்னொரு இளைஞர். இப்படித் தொடங்கி விசாரணையானது, "மரவள்ளிக் கிழங்கு நடேல் லையோ?" என்று போய், "மகள் இருக்கிறாவோ?", "மகளுக்கு மகள் இருக்கிறாவோ?", என்ற எல்லையை எட்டி அதற்கு மேலும் போனது. தங்கள் தங்கள் திறமைக்கேற்ப, "விவேகமான" கேள்விகளைக் கேட்பதன் மூலம் எல்லோரையும் "சிரிக்க" வைப்பதில் பலரும் இன்பம் கண்டனர்.

இத்தகைய "நகைச்சுவை" எமக்கு நன்கு பரிசீலனானதே. அசிங்கமான ஒருவகை "நக்கல் கலாசார" முனைப்பு எமது சமூகத்தில் வேர் விட்டிருப்பது ரகசியமல்ல. இதை என்றாவாழ்கையில் எங்கும் காணலாம். கேலியும் கிண்டலும் எமக்கு நெருக்கமானவை.

ஆனால் எப்பொழுது ஒரு நகைச்சுவை நையாண்டியாகிறது, எப்பொழுது கிண்டல் மனக் கசப்பையும், எரிச்சலையும் ஊட்டுகிறது என்ற விஷயங்கள் பற்றிக் கவனமாக இருக்க இருக்கவேண்டியது மிக அவசியம். நாடக மேடையில் நகைச்சுவையையோ

ண்டலையோ கொண்டு வரும்போது, அதை
தரிப்பைப் பற்றி மிகவும் பிரக்ஞையுடையவாக
ருத்தல் வேண்டும்.

சமூகத்தையும், அரசியலையும்
மர்சனம் செய்ய நகைச்சுவையும், கிண்டலும்
கவும் வலிமையான ஆயுதங்கள். நேரடியாகச்
சால் வதை விட, மனறமுகமாகவும்
றியீடுகள் வாயிலாகவும் அதிக தாக்கமாக
ஷயங்களைச் சொல்ல முடியும். ஒத்த
ருத்தில்லாதவர்களும் கேட்கும் வண்ணமும்,
சிக்கும் வண்ணமும் சொல்ல முடியும்.
ஆனால் கவனமாகவும், திறமையாகவும்
ரையோசிக்கப்படா விடின், கிண்டல்
திர்பார்ப்பிற்கு மாறான தாக்கங்களையும்,
கடுதலையும் எற்படுத்தலாம். மனத் துயரை
மல்லது அருவருப்பை உருவாக்கலாம்.
வதாராக மாறலாம். பார்வையாளர்களின்

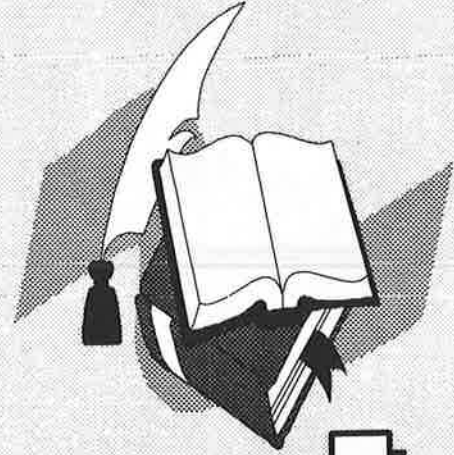
www.tamilnavarasam.com
சுய கௌரவத்துக்குச் சவரணம்.
ஒருவிதத்தில், நகைச்சுவையும் கிண்டலும்
கயிற்றில் நடப்பதை ஓக்கும்.

எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படையாகவும்
அத்திவாரமாகவும் அமைவது பிரதி. தமிழ்
நாடக விமர்சகர்களால் அடிக்கடி சுட்டிச்
காட்டப்படும் ஒரு குறை, தமிழில் நல்ல
நாடகப் பிரதிகளின் தட்டுப்பாடாகும். ஏனைய
வகையான நாடகப் பிரதிகளைப் போலவே
நல்ல நகைச்சுவை நாடகப் பிரதிகளும்
தமிழுக்கு இன்று ஒரு முக்கிய தேவையாக
உள்ளன.

நகைச்சுவையை விரும்பாதார் இல்லை.
நகைச்சுவையை ரசிக்கத் தக்கதாகவும்,
கலை நயத்தோடும், சீரழிக்காமலும் தந்து
பார்வையாளர்களை மகிழ்வித்தல்
கலைஞர்களும், நாடகாசிரியர்களும் கடன்.

அடுத்த இதழில்
மீண்டும் வாசகர்களின்
எண்ணக்கணைகளை
சுமந்து வரும்
"நாற்சந்தி" பகுதி
இடம் பெறும்

விரைவில்
வெளிவருகின்றான்

நோர்வே தமிழன்

இது ஒரு இலவச வெளியீடு

சுவடிகள்

உலா கனகரத்தன்

நல்லோர்

எனை

செய்தே...

அத்தியாயம் 1.

நிலைக்கண்ணாடியில் தெரிந்த உருவத்தை ஆர்வத்துடன் நோக்கினாள் ஆரபி. அலையலையாக கரிய நீண்ட கூந்தல் தோளில் படர்ந்திருக்க..... அந்நீண்ட முகத்தின் சாயல் ஒரு கவிதைபோல் இருந்தது கூந்தலை அப்படியும் இப்படியும் புரளவிட்டு அழிபார்த்தாள் ரசித்தாள்.

"ஏய் ஆரபிப் பெண்ணே! உனக்கென்ன.."

நன்றாகத்தான் இருக்கிறாயா என்பெண்ணே... என நிலைக்கண்ணாடியில் கொஞ்சினாள். உதட்டு சாயமும் கண்மையும் பூசிக்கொள்கையில் ஞாபகமாக கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டாள். இப்படித்தான் சின்னச்சின்ன ஆசைகள் சில பைத்தியகாரத்தனமாக தெரிந்தாலும் அவளுக்கு ரகசியமான..... அழகான அனுபவங்களாகத் தோன்றுகின்றன.

"உன் கண்களைச் சேர்ந்தாப்போலை ஒரு நிமிஷம்கூட பார்க்க முடியேல்ல ஆரபி. கனவிடமிதந்துகொண்டிருக்கிற மாதிரி.... தாங்கமுடியாத சோகத்தைச் சமந்துகொண்டிருக்கிற மாதிரி... என்னவென்று பன்ற மாதிரி... சீ! அமைதியான - ஆனா ஆழமான பார்வை... நீண்ட அழகான கண்கள்...."

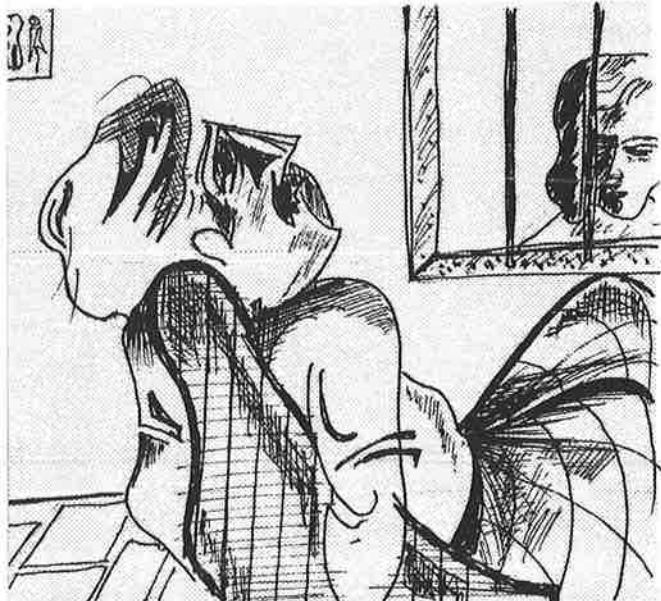
வினோத் அடிக்கடி பிரலாபிக்கும் வாசகங்கள் நினைவுக்கு வரத் தன் விழிகளை ஒரு தடவை கண்ணாடியில் உற்று பார்த்துக் கொண்டாள். வாஸ்தவம்தான் என்று தோன்றியது. உதட்டுச் சாயத்தைப் பூசிக்கொள்கையில் அப்பா நினைவில் வந்தார்.

"நீ பெரிய பொம்பிளையாகி, லிப்டிங், கண்மை அது இது என்று பூச்சுகள் பூசிக்கொண்டு ஹான்ட்பாக்கையு மாட்டிக்கொண்டு ஹைஸ்கூலோடு டக் டக் கொண்டு நடந்து வேலைக்குப் போவாய். அப்ப இந்தக் கிழவ உன்னட வந்து, குழந்தை... ஒருக்கா டொக் டொக் போகவேண்டாம். ஒரு பத்து ரூபா இருந்தாத் தந்திட்டு போ கண்ணா என்று நடுங்கிக்கொண்டே கேப்பவ அதுக்கு நீ, என்னப்பா காசு மரத்திலையா முனைக்குத் உழைத்தால்தானே காசின் அருமை உங்களுக்கு தெரியும்! என்று சொல்லிப்போட்டு ஹான்ட்பாக்கையு ஆட்டிக்கொண்டு டக் டக் கொண்டு சத்தத்தோ போய்விடுவாய்!"

அபிநயம் காட்டிக்கொண்டு அப்பா அவளைக் கிண்ட செய்து சொல்லும் போதெல்லாம் சிரிப்பினாடே அமுலை வரும். கவலையாக இருக்கும். அப்பாவின் தோள்களில் கைகளால் குத்தியபடி, நான் ஒன்றும் அப்படி செய்யமாட்டேன் என்று சிணுங்குவாள். ஆனால் அதன்பின்னம்கூட அவர் அப்படிப் பேசுவதை நிறுத்தி கொண்டதில்லை. இன்று அப்பா இல்லை! சட்டென எல்லாமே வெறுமையாகத் தோன்றியது. நிலைக்கண்ணாடி மங்கலாகத் தெரிந்தது. எழுந்த

எனலருகே நின்றாள் ஆரபி. வெளியே வெயில் அகோரமாக இருந்தது. ஞாலும் லேசான குளிர்காற்று. நோர்வேயில் இப்படிக்கூட வெயில் ருக்குமா என்ற அதிசயம் அவளுக்கு ஆம். இது அவள் நோர்வே ந்தபின் மலர்ந்த முதல் கோடைக்காலம். தகதகவென மின்னிய சூரிய ளிபட்டு ஆற்றுநீர் பளபளத்தது. பல மாதங்களில் பின்னர் ஜீவன் ந்ததுபோல் மக்களிடையேயும்... ஏன் இயற்கையிலும் கூட ஒரு துப்பொலிவு. எல்லாமே புதிது போல் - இன்றே எல்லாம் ஐனித்து ந்ததுபோல்... சற்றுமுன் அவளை ஆக்கிரமித்த அப்பாவின் நினைவு ங்கேயோ மறைந்துவிட்டது.

ஆரபி கீழே இருந்து கேட்ட பரிச்சயமான சூலால் சட்டெனத் தன் ணர்வுக்கு வந்தாள் ஆரபி. அவசரம் அவசரமாகத் தன் உதட்டுச் சாயம் ண்மை என்பவற்றைக் கழுவிவிட்டுத் தலையை முடிந்துகொண்டு தவைத் திறப்பதற்குள் கதவு தட்டப்பட்டது.

முகம் கழுவிக்கொண்டிருந்தியா?" என்றபடி உள்ளே நுழைந்து வினோத் ிபாத்தென்று கதிரையில் உட்கார்ந்தான். முகத்தைத் துடைத்துக்கொண்டு பாதியில் விட்டிருந்த ஸ்வெட்டரைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்து அவன் அருகே உட்கார்ந்து பின்னத் ிதாடங்கினாள். அவன் உள்ளே நுழையும்போதே அவன் முகத்தில் ஒரு ாட்டம் இருப்பதைக் கவனித்துவிட்டான் ஆரபி. பகுதிநேர வேலைப் ளுவாக இருக்கலாம். தூக்கமின்மையாக இருக்கலாம். இல்லையேல் தாவது...! ஆனால் அவனிடம் அவள் கேட்கமாட்டாள். கேட்டுப் பயன் ன்ன? 'ஆறுதல்' என்ற வார்த்தையில் அவளுக்குப் பெரிய நம்பிக்கை ுருந்ததில்லை. அதனால் வழக்கம் போல் மௌனமாகப் பின்னிக் ொண்டிருந்தாள்.

நான் ஒண்டு கேப்பன் செய்வாயா?"
அவள் தலைநிமிர்ந்து அவனைப் பார்த்தாள்.
வீணை வாசிக்கச் சொல்லிக் கேக்கப் போறியா?"
அப்பொலூட்டி, அன்று மழை பெளுக்கொண்டிருக்கேக்க வாசிச்சியே.
அதே ராகம்! இப்பவே. உடன கேக்கோணும் நான்... பள்ளீ"
அவள் அவனைக் கனிவுடன் பார்த்தபடி ஸ்வெட்டரை வைத்துவிட்டு ாழுந்துசென்று நிலத்தில் கம்பளத்தை விரித்தாள். வீணையின் மலத்துணியைக் கழற்றிவிட்டுச் சப்பணமிட்டு அமர்ந்தாள்.

அவனுள்ளான சில மாதப் பழக்கமே அவன் சொல்ல நினைப்பதை முன் கூட்டியே படித்துக் கொள்ளும்வளவு ஒரு நெருக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

அவன் வாசித்து முடிக்கும்வரையில் எந்தவொரு ஓசையும் எழுப்பாமல் அசையாது உட்கார்ந்திருந்தான் வினோத். பின்னர் அவன் வீணைமேல் தலைசாய்ந்து விழிகள் முடி அமர்ந்திருந்தான். இப்போதே செத்துவிடக் கூடாதா என்றிருந்தது. வழக்கமான துதான் - என்றாலும் நித்தமும் புதுவிதமான அனுபவத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய வேறு ஏதாவது விஷயம் இருக்கிறதா உலகத்தில்? வினோத் விட்டத்தைப் பார்த்தபடி அமர்ந்திருந்தான். திடீரென்று செருமல் ஒலி கேட்கவே இருவரும் ஒரே நேரத்தில் திரும்பினார்கள். அங்கு லேகா நின்றுிருந்தாள், முகம் முழுவதும் சிரிப்பாக.

"அருமையா இருந்தது ஆரபி!" என்று கிட்ட வந்து ஆரபியின் தோள்களை இறுக்கிப் பிடித்துக்கொண்டாள். அருயையுடன் தன்னை மெல்ல விடுவித்துக் கொண்டாள் ஆரபி.

"கோலிங் பெல் கேட்டது. பிறகு வீணை இசை. வினோத் வந்திருக்கும் என்று தெரிந்துவிட்டது. நீ குழப்பிங்களா எண்டு கேட்டிட்டுப் போக வந்தன். என்ன வினோத்?"

தன் புத்திசாலித்தனத்தைத் தானே ரசிக்கிறாற்போலச் சிரித்தபடியே வினோத்தைப் பார்த்தாள் லேகா.

"வேண்டாம், தங்க்ஸ்" ஆரபியும் மறுக்கவே விடைபெற்றுக்கொண்டு லேகா வெளியேறினாள். வினோத் நீட்டி நிமிர்ந்து பெருமூச்சு விட்டான். இதுவரையில் அவளது முகமாற்றங்களை அடிதாளித்துக் கொண்டிருந்த ஆரபி சிரித்தேவிட்டான்.

"உனக்கு ஏன் லேகாவைப் பிடிப்பதில்லை" என்றாள் சிரிப்புக்கிடையே.

"உனக்கு மட்டும் ஏன் பிடிப்பதில்லை?"

கேள்வியைத் தயாராக வைத்திருந்தான் வினோத். அவள் சிரிப்பை நிறுத்தி அவனைப் புரியாமற் பார்த்தாள்.

"யார் சொன்னது எனக்குப் பிடிக்கிறதில்லை எண்டு?"

"உன்னைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாதா?"

அப்பிடி எண்டால் பிழையாத் தெரிஞ்சு வைச்சிருக்கிறாய்!"

அவன் முகம் கண்டிப்பானது மனதுக்குக் கஷ்டமாக இருந்தது.

"நான் கேட்குக்குப் பதில் சொல்லேல்லையே? □ என்றாள் கொஞ்சம் இளகிய சூலில்.

"ஆரவாரமான உபச்சாரங்கள்... வெளிப் பகட்டு... போலித்தனம், இதெல்லாம் உனக்கு மட்டும் தான் பிடிக்காது எண்டு நினைக்காதே"

"லேகா குழந்தை மாதிரி வினோத்! எதையும் தெரிந்துகொள்ளவேணும் எனட் ஆர்வம். மற்றப்படி மனசிலை ஒன்றுமே இல்லை....."

"சரி நீ பாடு - அவர்கள் பாடு..... சொன்னால் உனக்கு விளங்காது. சித்தப்பாவின் கூட்டாளிகள் எண்டு சொல்லுவாய். இங்க இருக்கிறவரையில் உனக்கு அலுப்புத்தான்."

வீணையை முடி வைத்துவிட்டு எழுந்திருந்தான் ஆரபி. ஐன்ஸலருகே கதிரையை இழுத்துப் போட்டுக்கொண்டு வெளியே பார்வையை ஓட்டினான். வெளியே நடமாட்டம் குறைந்துகொண்டிருந்தது. வானம் லேசாக இருண்டுகொண்டு வந்தது. மழை பெய்யுமா? விதியில் இரு சிறுவர்கள் எதற்கோ முட்டிக்கொண்டார்கள்.

ஆரபிக்குத் தன் ஊரைவிட்டு வெளியேறுவதில் கொஞ்சம் கூட உடன்பாடில்லை. உறவுகளற்ற, உதவியற்ற நிலையில் நோர்வேயில் இருந்த சித்தப்பா தானாகவே முன்வந்து இங்கு ஆரபிக்குப் பாடசாலை அனுமதி எடுத்துக் கொடுக்க உதவியதில் அம்மாவுக்கு ஏகப்பட்ட திருப்தி. ஆரபியின் ஒரே ஆறுதல், அவள் தன் வீணையையும் நோர்வேக்கு வரும்போது கொண்டுவரும்படி சித்தப்பா தன் கடித்ததில் எழுதிய ஓரிரு வரிகள்தான். இல்லையேல் இதற்காக அம்மாவிடம்

மல்லுக்கு நிற்க வேண்டியிருந்திருக்கும்.

"அரைகுறையாகப் பயின்றுகொண்டுவந்த கத்துக்குட்டிகள் எல்லாம் கச்சேரி நிகழ்த்துகிறார்கள். முறைப்படி வீணையில் டிப்ளோமா முடித்த ஆரபிக்குச் சொல், அவளை நம்பி இங்கு வீணை நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஒரு ஆள் கிடைத்துவிட்டதாகப் மாரிடமும் சொல்லிவிட்டேன் என்று"

என்ற வரிகளை வாசித்ததும் அம்மாவுக்குப் பெருமை தாளவில்லை. அனுமதி கொடுத்துவிட்டாள். இங்கு வந்தபின்தான் தெரிந்தது சித்தப்பாவுக்குச் சில கெட்ட பழக்கங்களும் இருக்கிறது என்பது. ஆரம்பத்தில் அவரின் சிபாரிசால் பல மேடைகள் ஏறினாள் ஆரபி. அப்போதெல்லாம் அவள் நினைவுக்கு வருவது அப்பாவும் சங்கீத ஆசிரியை மாதவியும்தான். அவர்கள் இருவர் மட்டும் பார்வையாளர்கள் மத்தியில் உட்கார்ந்திருந்தால்.... கோடானுகோடி மக்களின் பாராட்டுகளும் வாழ்த்துகளும் ஏற்படுத்த முடியாட இன்பம் ஏற்படுமே என்ற உணர்வுதான்.

கொஞ்ச நாட்களில் சித்தப்பா அவளைத் தன் நண்பன் இளங்கோ வீட்டில் தங்கவைத்துவிட்டுப் போனவர்தான், இப்போது எங்கு இருக்கிறார், என்ன செய்கிறார் என்று ஒருவருக்குமே தெரியவில்லை. ஏதோ வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டுச் சிறையில் இருப்பதாகக் கூடப் பலர்

பேசிக்கொள்கிறார்கள். அவர் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களே மர்மமா இருப்பதால் அவள் என்றுமே அவரை நினைத்து மனதை அலட்டி கொண்டதில்லை.

சித்தப்பாவின் நண்பன் இளங்கோ, மனைவி பிள்ளைகளுடனும் தங்கலோகாவுடனும் கீழ் மாடியில், மேல்மாடியில் உள்ள ஒரு தனி அறை அவளுடையது. அங்கு இருப்பது அவளுக்கு மிகவும் பிடித்தது. ஐன்னைக்கு வெளியே பார்த்தால் ஒரு நதி. அத்தனை நமமாட்டமற் ஒரு தெரு, பின்னால் மலைகள், உயரமான இடம் என்பதால் நகர முழுவதும் அங்கிருந்து தெரிகிறது. இத்தனைக்கும் மேலாக அவளுக்கு மிகவும் பிடித்த தனிமை....

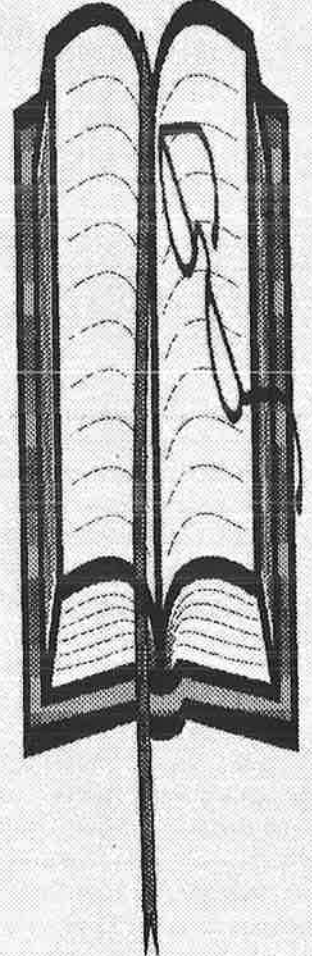
ஒரு வண்டு "ஸ்ஸ்...." என்ற ஒலியுடன் அப்படியும் இப்படியும் பறந்தது. ஆரபியின் காதருகில் வந்து இரைந்தது. "சே" வெடுக்கென திரும்பி முகத்தைச் சுழித்தவள், அருகில் வினோத் இல்லாது போகவே எழுந்து கீழே போனாள்.

"வினோத்"

எங்கு போனாள்.

(வருள்

வந்து சேர்ந்தவை

காற்று வழிக் கிராமம்

எழுத்தின் முக்கிய கவிஞர்களில் ஒருவராகக் கணிக்கப்படும் ச.வில்லெரத்தினம், தனது வாழ்விடமான தீவுப் பகுதிகள் பறிபோனது பற்றி எழுதிய கவிதைகள் சிலவற்றின் தொகுதி. 'ஆகவே' வெளியிடாக வந்துள்ளது. தொடர்புகளுக்கு, ஆகவே, / 204 Powerhouse road, / Trincomalee.

சிறகுக் குழந்தைகள்

துரை அறிவுடைமையின் வித்தியாசமான வாசிப்பிற்கேற்ற கதைகளின் தொகுதி. 'வணம்' வெளியிடாக வந்துள்ளது. தொடர்புகள்: வணம், / மலர் இல்லம், / 89 கலைஞர் சாலை, / அண்ணா நகர், / காரைக்குடி 630 002, / தமிழ்நாடு.

காடன் மலை

தமிழின் முக்கிய சிறுகதை எழுத்தாளர் மா. அரங்கநாதனின் கதைத் தொகுதி. சுமீப காலங்களில் வந்த நவீன சிறுகதைத் தொகுப்பு என முன்னுரையில் சா.கந்தாமி கூறுகிறார்.

தெலுங்கானா சொல்லும் கதைகள்

சுதந்திரத்துக்கு முந்திய மற்றும் பிந்திய இந்தியாவில், மிக முக்கியம் வாய்ந்த மக்கள் போராட்டமான தெலுங்கானாப் போராட்டத்தின் காலத்தில் படைக்கப்பட்ட கதைகள் முதற் தடவையாகத் தமிழில் தொகுதியாக வந்துள்ளன. தமிழ்மொழிய்படுத்தியவர் சாந்தா தத்.

மக்களுக்கான சினிமா

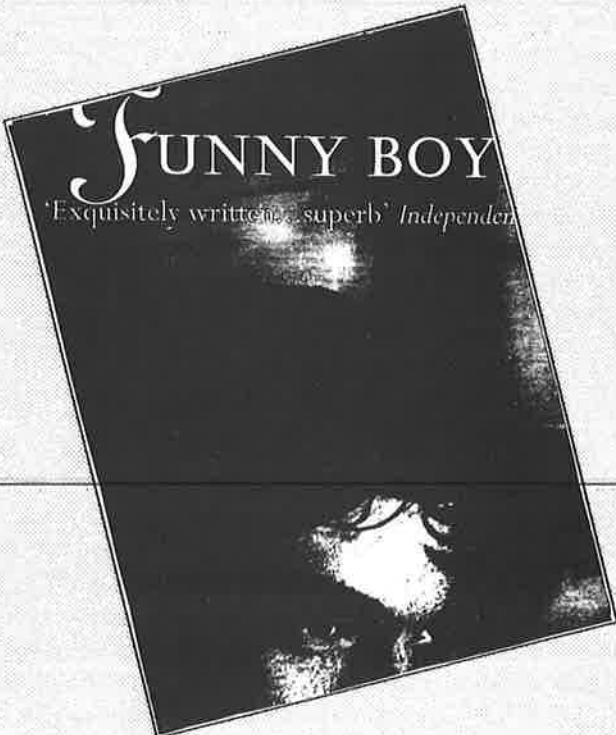
உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் வாழும் தீவிர சினிமாப் படைப்பாளிகள் சிலரது கட்டுரைகளின் தொகுதி. திரைப்படங்களில் ஆர்வம் உடைய அனைவரதும் கட்டாயக் கைநூல்களில் ஒன்று. தொகுத்தவர்: ப.திருநாவுக்கரசு

இம்முன்று நூல்களின் வெளியீடு: தாமரைச்செல்வி புதிப்பகம் / 31/48 இராணி அண்ணா நகர், / கே.கே.நகர் / சென்னை 600078 / தமிழ்நாடு.

யமுனா ராஜேந்திரன்

ஷ்யாம் செல்வதுரைன்

FUNNY BOY

சுந்திரன் தான் இந்நாவல் குறித்து முதலில் எனக்குச் சொன்னவர். ஜொனாதன் கேப் 1994ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட இந்நாவல் தற்போது வின் பேக் பதிப்பகத்தின் மூலம் பேப்பர் பேக் எடிஷனாகக் குறைந்த விலையில் வெளியிடப் பெற்றிருக்கிறது. 320 பக்கங்களில் இலங்கைத் தீவின் முப்பதாண்டு அரசியல் கலாச்சார முரண்பாடுகள் நெருக்கடிகள் பற்றிப் பேசும் நாவல்.

இந்நாவலின் இன்னொரு சிறப்பம்சம்: தமிழ்ச் சமூகம் பற்றிய முழுமையான சம(ஒரின)ப் பாலுறவு குறித்த முதல் நாவல். இந்த நாவல் தமிழ்மொழியில் வந்திருக்கக் கூடியதான சாத்தியங்கள் மிகக் குறைவு. ஒருவகையில் இது அரசியல் பேசாத அரசியல் நாவல். ஷ்யாம் செல்வதுரை இலங்கைத் தமிழர், யாழ்ப்பாணக் கிரிஸ்தவ வேர்களைக் கொண்டவர். கொழும்பில் வாழ்ந்து 1983 இனக் கலவரத்தின் நெருக்குவாரங்களில் இருந்து தப்பித்து கனடாவுக்கு அகதியாகச் சென்று வாழ்ந்து வருகிறவர். 1965ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் பிறந்தவர். இந்நாவல் ஆங்கில இலக்கிய ஆர்வலர் க்கிடையே பரவலான மதிப்பைப் பெற்றிருக்கிறது. லண்டனிலிருந்து வரும் 'த ஏசியன் ரைம்ஸ்' (The Asian Times) வார இதழ் ஆசியாவின் முக்கிய எழுத்தாளர்களில் ஒருவராக இவரை மதிப்பிட்டிருக்கிறது. மோன நிலையிலான உன்னதப் படைப்பு என இந்நாவலை விவரிக்கிறது 'கே ரைம்ஸ்' (Gay Times) மாத இதழ்.

ஆறு கதைகளால் உருவான நாவல் என்கிறது புத்தகத்துக்கான துணைத்தலைப்பு. இதில் ஒன்றை வாசிக்காமலேயே மற்றதை வாசிக்கும்போது அதனதன் அளவில் ஒவ்வொரு கதையும் முழுமையான அனுபவத்தைத் தரத்தக்கன.

பன்றிகள் பறக்க முடியாது" (Pigs can't fly) என்ற முதல் கதை பெண் குழந்தைகளோடு விளையாடுவதிலும் பெண் வேடம் போடுவதிலும் உள்ள சந்தோஷத்தைப் பகிரிந்துகொள்ளும் ஏழு வயதுச் சிறுவன் அர்ஜியின் (Arjie - Arjun) பால்கால அனுபவம் பற்றியது.

இரண்டாவது கதையான 'ராதா மாமி' (Radha Aunt) அமெரிக்காவிலிருந்து, பேசிமுடித்த மாப்பிள்ளையை மணமுடிக்க வரும் ராதா மாமிக்கும் ஒரு சிங்களப் பையனான அனிலுக்கும் ஏற்படும் நேசம். இனப்பிரச்சனை வன்முறையால் உடைந்துபோவதை அர்ஜியின் குழந்தைமனம் வழி சொல்கிறது.

மூன்றாவது கதையான 'தீமையைப் பார்க்காதே, தீமையைக் கேட்காதே' (See No Evil, Hear No Evil) அர்ஜியின் அம்மாவால் காதலிக்கப்பட்டு நிறைவேறாது போன காதல் பற்றிப் பேசுகிறது. அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்து வரும் டேரி யாழ்ப்பாணத்துக்குப் போய் காணாமல் போய்ப் பிணம் கிடைக்க, நியாயம் கேட்டு அலைவற்றுத் தோல்வியுறும் அர்ஜியின் அம்மாவின் சோகம் பற்றியது அக்கதை. 'அம்மா வந்தாளை' ஞாபகப்படுத்தும் கதை.

நாலாவது கதை 'குறைந்தளவேயான தேர்வுகள்' (Small Choices) சர்வோதய இயக்கத்தில் ஈடுபட்ட யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஜெகன் அர்ஜியின் தந்தையிடம் உதவி கேட்டுவந்து இனத்துவேஷத்தில் அலைக்கழிக்கப்பட்டு, கொழும்பில் நின்றுபிடிக்க முடியாமல் மறுபடி யாழ்ப்பாணம் திரும்புவது பற்றியது.

ஐந்தாவது கதை 'எல்லாப் பள்ளிகளிலும் சிறந்தது' (Best school of all). ஆங்கில மொழி மீடியத்தில் இருந்து சிங்களமொழி மீடியத்திற்கு பெயர்க்கப்படும் அர்ஜி அங்குதான் தனது சமப்பாலுறவுத் தோழனும் சிங்கள நண்பனுமான ஷெகானைச் (Sehan) சந்திக்கிறான். அரசியல் இனத்துவேஷத்தினிடையேயும் தாக்குப் பிடிக்கும் மாஸிட் நேசம் அவர்களுக்கு இடையிலானது.

ஆறாவது கதை நாவலின் இறுதிப் பகுதி. 'கலவரக் குறிப்பேடுகள்' (Riot Journal). 1983ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் தமிழர் உடைமைகள் உயிர் ஆன்மா சுயமரியாதை எல்லா முழு பிரியுண்டு போனது பற்றிய விவரணம் இப்பகுதி. கனடாவுக்கு அகதியாகக் கிளம்புவதுடன் நாவல் முற்றுப் பெறுகிறது.

II

பெண் நிலைவாதக் கோட்பாடு மானுட விடுதலைக்கான திட்டவட்டமான பங்களிப்பைச் செய்யமுடியும் என்பது இன்று நிரூபணமாகி விட்டதனால் எல்லா இடதுசாரி/ புரட்சிகர இயக்கங்களிலும் அது தொடர்பான விவாதங்களிலும் நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடுகின்றன. அதன் ஈர்ப்பில் வெளியாகிற கலை இலக்கியப் படைப்புகளும் உலக கலாச்சார வரலாற்றில் இப்போது அதன் இடத்தை நிறுவிவிட்டன.

இதைப் போலவே சம(ஓரின)ப் பாலுறவுப் (Gay, Lesbian) பிரச்சனையும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் இன்று விடுதலை அரசியலின் அங்கமாகிவிட்டன. ஐரோப்பிய/ அமெரிக்க கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் உட்பட, இடதுசாரிக் கட்சிகள் இன்று சமப்பாலுறவு பற்றிய விரிவான விவாதங்களில் ஈடுபடுகின்றன. பல்வேறு அரசியல் நடவடிக்கைகளிலும் அவர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். இந்தச் சூழலில்தான் ஷயாம் செல்வதுரையின் 'பணி போய்' நாவலும் வந்திருக்கிறது.

இந்நாவல் புத்தகக் கடைகளில் சமப்பாலுறவு வகை இலக்கியப் படைப்புகளின் கீழ்தான் வகைப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. சமப்பாலுறவுவாளர்கள் சாதாரண மனிதர்கள் தான். அவர்களது பாலியல்பு (Sexuality) இயல்பானதுதான் என்கிற கருத்தை இடதுசாரி இயக்கங்கள் இன்று ஒப்புக்கொள்கின்றன. ஷயாம் செல்வதுரையின் நாவலும் சமப்பாலுறவுவாளர்களின் ஆழ்ந்த அரசியல் சமூகப் பிரக்ஞையை வெளிப்படுத்துதோடு அவர்களுக்குள் நிலவும் மனிதநேயத்தையும் வெளியிடுகிறது.

ஐரோப்பிய இலக்கியப் பரப்பில் ஆஸ்கார் வைல்ட் தொடங்கி, மிஷேல் பூக்கோ, ஜெனே, மிகச் சமீபத்தில் ஸ்டீபன் ஸ்பென்ஸர் எனச் சாட்சியங்கள் இருக்கின்றன. இந்தோ ஆங்கில நாவலாசிரியை சனீதி நாம் ஜோஷி, ஆப்ரோ அமெரிக்கப் பெண்கவி அட்ரோ ஜூட் போன்றவர்களும் இவ்வகையில் முக்கியமான சிருஷ்டியாளர்கள். ஆட்ரே ஜூட் மிகச் சமீபத்தில் காலமான மனித உரிமையாளரும் ஆவார்.

இந்தச் சூழலில்தான் இலங்கையின் இனப் பிரச்சினை, சமப்பாலுறவு போன்றவற்றைப் பேசும் நாவலாக 'பணி போய்' வந்திருக்கிறது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் இந்நாவலின் அரசியல் அம்சம் குறைந்துபோக சமப்பாலுறவு அம்சம்தான் பிரதானமாகப் பேசப்படுவதற்குக் காரணமாக அமைகிறது. ஆசிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன் என்கிற அளவில் இந்நாவலின் சமப்பாலுறவு அம்சம் நமது சமூகத்துக்கு அதிர்ச்சியானது என அங்கீகரிக்கும் அதேவேளை, இந்நாவல் அந்தப் பிரச்சனையையும் தாண்டி இந்நாவலில் இடம்பெறும் அரசியலுக்காக அதிமுக்கியத்துவம் உடையது என

அவதானிக்க முடிகிறது.

III

ஆறு கதைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட இடையறாமானுடத் தொடர்ச்சியும் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியும் நாவலுக்கு இருக்கிறது.

I -

நாவல் அர்ஜிக்கு ஏழு வயது இருக்கும்போது தொடங்குகிறது. அர்ஜிக்கு எப்போதும் மணப்பெண்போல் வேஷம்கட்டிக்கொண்ட விளையாடுவது சந்தோஷம். எப்போதும் மணப்பெண் வேஷம் அவனுக்குத்தான். அவனுக்குத்தான் மணப்பெண் வேஷம் பொருந்; வருகிறது என அவனது எல்லாப் பெண் சிநேகிதக் குழந்தைகளு ஒப்புக்கொள்கின்றன. அம்மாவின் சேலையொன்றை இதற்காக அர்ஜி பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கிறான். அவனது சாம்ராஜ்யத்திற்கு வில்லியாக ஒரு குண்டுப் பெண் வந்து சேருகிறான். அவளுக்கும் மணப்பெண் வேஷம்தான் வேண்டும். அர்ஜி விட்டுக்கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறான். பெண் குழந்தைகளுமி அர்ஜியின் பக்கம் குண்டுப் பெண்ணும், அவள் அம்மாவும் சேர்ந்து, அர்ஜி கேள்படையன், ஒருமாதிரிப் பையன் என நிரூபிக்க முயல்கிறார்கள். விஷயம் அர்ஜியின் அம்மாவுக்கும் அப்பாவுக்கும் தெரியவரும்போது, அவர்களுக்கிடையில் வாக்குவாதம் நடக்கிறது. பையனை கவனிக்காது கெடுத்துவிட்டதாக அப்பா அம்மாவைச் சத்த போடுகிறார்.

அடுத்தநாள் முதல் அர்ஜி கிரிக்கெட் விளையாடப் போகவேண்டு என்றும், பெண்பிள்ளைகளோடு விளையாடக் கூடாது என்றும் அம்ப கண்டிப்பாகச் சொல்லிவிடுகிறான். அர்ஜியின் அண்ணனும், அர்ஜியைக் கிரிக்கெட் விளையாடக் கூட்டிப்போக விருப்பமில்லாத அவனது நண்பர்கள் அர்ஜியை ஒரு மாதிரியாகப் பார்க்கிறார்கள். அர்ஜி விளையாட வந்தால் தாங்கள் விளையாடப் போவதில்லை என்கிறார்கள். அர்ஜியை எல்லோரும் தங்களுக்கு இணையா ஒப்புக்கொள்ளத் தயாரில்லை. இதனால் அர்ஜிக்குச் சந்தோஷம். அவர்களை விட்டுவிட்டுத் தனது மணப்பெண் விளையாட்டுக்கு திரும்புகிறான் அர்ஜி. நகை, நெற்றிப் பொட்டு, லிபஸ்டிக், வளைய சேலைச் சரிகை போன்றவற்றையென்றால் அர்ஜிக்குக் கொள்ளை ஆகை.

2 -

இந்த மாதிரிச் சூழலில் அமெரிக்காவிலிருந்து ராதா மா வருகிறான். தமிழ்ப் பையனைக் கல்யாணம் முடிப்பதாக ஏற்பாடு அர்ஜியைத் தனது அறைக்குக் கூட்டிச் சென்று அவனுக்குப் பொட்டை வைத்து லிபஸ்டிக் போட்டுவிட்டு 'என்ன அழகான குழந்தை' என்று வியந்துபோகிறான். அர்ஜிக்கு ராதா மாமியைப் பிடித்துப் போகிறது. ராதா மாமி ஒரு ஆங்கில நாடக ஒத்திகைக்குப் போகும்போது அங்கு அனில் எனும் சிங்கள வாலிபன் அறிமுகமாகிறான். ஒருமுறை ராதாமாமியையும் அர்ஜியையும் நேரமாகிவிட்டபடியால் தன் கார்ட் வீட்டில் கொண்டு வந்து விடுகிறான். பிரச்சனை வெடிக்கிறது. அர்ஜியின் அம்மாச்சிக்கு சிங்களவர்களை அறவே பிடிக்காது. அவனது காரணங்கள் அழுத்தமானது. 50களில் நிகழ்ந்த இன

லவரத்தில் சிங்களவர்களால் அம்மாச்சியின் அப்பா கால்லப்பட்டிருக்கிறார். பையன் வீட்டில் போய் அம்மாச்சி பசிவிட்டு வர, இரு குடும்பங்களுக்கிடையில் துவேஷம் வளர்கிறது. நடந்து ராதா மாமிக்குச் சங்கடமளிக்கிறது. அனிலிடம் மன்னிப்புக் கட்டிறான். அம்மாச்சியின் தொடர்ந்த மறுப்பு ராதாவிடம் திர்ப்புணர்வைக் கொண்டு வருகிறது. அனலிடம் அவள் மனம் பொடு கொள்கிறது. இயல்பான நேசமாக மலராது திர்ப்புணர்விலிருந்து வரும் ஈடுபாடாக அனலின் மீதான அவளது ர்ப்பு இருக்கிறது. இதேவேளை இந்த உறவுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க ராதா மாமியைக் கொஞ்சநாள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு அனுப்பிவைக்க ஏற்பாடாகிறது. யாழ்ப்பாணம் சென்று சில நாட்களில் திரும்பி வரும் ராதா மாமி வழியில் ரயிலை மறித்த சிங்களவர்களால் தாக்கப்பட்டு மண்டையில் காயப்பட்டு வீடுவந்து சர்கிறான்.

நாடக ஒத்திகை தொடர்கிறது. நாடகக் காட்சியின்படி ராதாவை அனலில் கீழே தள்ளிவிட வேண்டும். அனலில் மெதுவாக இயல்பாக ராதாவைத் தள்ளுகிறான். எழுந்திருக்கும் ராதா கத்துகிறான். வண்டுமென்றே அனலில் தன்னை மூர்க்கமாகத் தள்ளிவிட்டதாகக் காப்புறுகிறான். சமாதானப்படுத்த வரும் அனலிடம் தன்னைத் தொடவேண்டாம் என்கிறான். சிங்கள மனிதரின் நேசமிக்க தொடுகைகூட வன்முறையாகுமளவிலான மனநிலையை ராதாவுக்கு அவளது ரயில் கலவர அனுபவங்கள் ஏற்படுத்தி விட்டன. உறவு முடிந்தது. ராதா மாமியின் விருப்பப்படி தமிழ் வாலிபனை அவள் மணந்துகொள்கிறான்.

3 -

ராதா மாமி அமெரிக்கா திரும்புகிறாள். அர்ஜியின் அப்பா வியாபார நிமித்தம் வெளிநாடு போகிறார். அர்ஜியின் அம்மா, அர்ஜியின் சகோதரி, சகோதரன் மற்றும் பெரியம்மாவுடன் அர்ஜியின் நாள் கழிகிறது. அப்போதுதான் ஒருபோது யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த அம்மாவால் நேசிக்கப்பட்ட டச்சு வம்சாவழியைச் சேர்ந்த டெரில் அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்து கொழும்புக்கு வருகிறார். 1950இல் சிங்களம் மட்டுமே சட்டம் இயற்றப்பட்டபோது இலங்கையிலிருந்து வெளியேறியவர் அவர். இப்போது பத்திரிகையாராக வந்திருக்கிறார். யாழ்ப்பாண நிலையை நேரில் கண்டு எழுதுவது அவரது நோக்கம்.

விடுமுறைக்காகச் செல்வதாகச் சொல்லி மலைவாசஸ்தலம் ஒன்றுக்கு அர்ஜியுடன் செல்லும் அம்மா அங்கு தினமும் டெரில் விட்டுக்கு வர சந்தோஷம் கொள்கிறாள். அர்ஜிக்கு டெரில் மாமா யுரஉஉபஇ ஆடியஇஜ புத்தகங்களை வாங்கித் தருகிறார். டெரில் மாமாவைக் கண்டால் சந்தோஷத்தில் நிரம்பி வழியும் அம்மாவை அர்ஜி கழுத்தில் கட்டிக்கொள்கிறான்.

திரும்பி வருவதாக அம்மாவிடம் சொல்லிவிட்டு யாழ்ப்பாணம் போன டெரில் மாமாவின் பிணம் மட்டும்தான் கடற்கரையோரம் ஒதுங்கியதாகச் செய்தி வருகிறது. அம்மா நம்பத் தயாராயில்லை இது கொலைதான் என்கிறாள். கொலையாளர்களைக் கண்டுபிடிக்க காவல் நிலையம் போகிறாள். டெரிலுடனான உறவை அவதானிக்கும் காவலதிகாரி அம்மாவை மிரட்டுகிற தொனியில் பேசுகிறான். "உங்கள் கணவர் வெளிநாட்டில் இருக்கும்போது இங்கு நடந்ததை நினைத்தால் சந்தோஷம் கொள்வார்" என்கிறான்.

டெரிலின் மரணம் பற்றித் தெரிந்த சிங்களச் சிறுவனொருவனைத் தேடிச் செல்லும் அர்ஜியும் அம்மாவும் சிங்களக் கிராமவாசிகளால் கல்லால் அடித்துத் தூரத்தப்படுகிறார்கள். வீடுவரும் அம்மாவின் தொலைபேசி கண்காணிக்கப்படுகிறது. அர்ஜியின் தங்கை

இந்த நாவல் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட தமிழரின் பார்வையிலிருந்து இனப்பிரச்சனையைப் பார்க்கவில்லை. கொழும்பில் ஹோட்டலில் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த தகப்பனின் மேல்வர்க்கக் குழந்தையின்/ சிறுவனின்/ இளைஞனின்/ கிறிஸ்தவத் தமிழனின் பார்வையில் பார்க்கப்படுகிறது. நடைபெற்ற போராட்டத்துக்கு வெளியில் இவர்களது வர்க்கமும் வாழ்வும் இருந்தாலும்கூட, இவர்களது வாழ்வின் உள்ளில் போராட்டத்தின் நெருக்கடிக்களின் தாக்கம் தவிர்க்க முடியாததாகவே இருந்தது.

அண்ணன் எல்லோருக்கும் வரும் தொலைபேசியும் கண்காணிக்கப்படுகிறது. "உனக்குக் குடும்பம் கணவன் குழந்தைகள் அவர்களின் எதிர்காலம் இருப்பதை ஞாபகம்கொள்" என்கிறான் பெரியம்மா அர்ஜியின் அம்மாவிடம். டெரிலைத் தேடி அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து மறுபடியொரு பத்திரிகையாளர் வருகிறார். அம்மாவிடம் வரும் அவரிடம், அம்மா தனக்கு ஏதும் தெரியாது என இறுதியாகச் சொல்லிவிடுகிறார். அப்பா இப்போது கொழும்புக்குத் திரும்பிவிட்டார்.

4 -

அப்பாவுக்கு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஒரு பெண்மணியிடமிருந்து கடிதம் வருகிறது. அப்பாவும் அவரது நண்பரொருவரும் தங்களது நட்பின் ஆழத்தைத் தெரிவிக்க இருவரது இரத்தத்தினாலும் தொட்டுக் கையெழுத்திட்ட கடிதம் ஒன்றும் அதனுள் இருக்கிறது. நண்பர்களுக்கு சாகும்வரை உதவி செய்வோம் என்பது செய்தி. நண்பர் இறந்துவிட்டார். நண்பரின் மகன் ஜெகன். சர்வோதய இயக்கத்தில் செயல்பட்டவர். முன்னாள் விடுதலைப் புலி செயற்பாட்டாளர். அக்கவுண்டஸ் படித்தவர். அவருக்கு வேலை கேட்டுத்தான் கடிதம். ஜெகன் வருகிறான். அவன் ஹோட்டல் தொழிலில் அதிகாரியாக இருந்தால்கூட தனது கட்டளைகளை சிங்களர்கள் மூலம் செயல்படுத்த வேண்டும். தவறு செய்கிற சிங்களச் சிப்பந்திகளை விசாரிக்கக்கூட அவனுக்குத் தகுதியில்லை. அமைச்சரொருவரைக் கொல்ல அவன் முயன்றதாக அவன்மீது வழக்குத் தொடுக்கப்படுகிறது. அப்பகுதியில் பெரும்பாலான ஓட்டல் சொந்தக்காரனான சிங்கள முதலாளி ஒருவனால் கலவரமேற்பட்டுப் பீதி நிகழ்கிறது. அர்ஜியின் அப்பா கடைசியில் முடிவுக்கு வருகிறார். சிங்கள மனவியலுடன் வாழவேண்டும். அது இல்லாதபோது மறுபடி யாழ்ப்பாணம் போய்விட வேண்டும் அல்லது வெளிநாடு போய்விட வேண்டும். ஜெகனுக்கு வெளிநாடு போக விருப்பமில்லை. திரும்ப யாழ்ப்பாணம் போய்விடுகிறான்.

ஜெகன்மீது மிகுந்த பிரியம் வைக்கிறான் அர்ஜி. ஜெகனது திடகாத்திரமான உடம்பில் ஒருவித ஈடுபாட்டுக்குத் தான் வந்திருப்பதை அர்ஜி அறிகிறான். ஜெகன் அர்ஜியிடம் விடைபெற்றுக் கொள்ளாமலேயே போய்விடுகிறான். நான் என்ன

தவறு செய்தேன்? நடப்புக்கு என்னதான் அர்த்தம்?

5-

ஆங்கில மொழி மீடியத்திலிருந்து சிங்கள மொழி மீடியத்திற்கு வரும் அர்ஜி அங்கு நிலவும் இருவித அரசியலை எதிர்கொள்கிறான்.

அந்தப் பள்ளியை முழு பௌத்தப் பள்ளியாக மாற்ற முயலும் சிங்களவர் ஒருவர். மற்றவர், அங்கு எல்லா மொழிகளும் பாடமாகக் கற்பிக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி ஆங்கிலக் கல்விமுறையைத் தொடர முனையும் முதல்வர். தமிழர்கள் இவருக்கு ஆதரவு. இந்த இரு போக்குக்கும் ஏற்ப மாணவர்களுக்குள்ளும் கோஷ்டிகள். அர்ஜி முதல்முதல் வகுப்புக்குள் நுழையும்போது இன்கோஷ்டியில் உள்ள சிங்கள மாணவன் ஒருவனால் வன்முறைக்குள்ளாகும்போது மற்றொரு சிங்கள மாணவனான ஷேகானால் பாதுகாக்கப்படுகிறான். ஷேகான் அப்பள்ளியில் பிரசித்தமானவன். அப்பள்ளியின் விளையாட்டுத்துறை ஆசிரியருக்கும் ஷேகானுக்கும் இடையில் நிலவும் சம்பாஜ்ஜிய அங்கு பிரசித்தம். கல்லூரியின் முதல்வர் மிகமோசமான வன்முறையாளர். நீளமுடி விட்டால் ஒட்ட நறுக்கிவிடுவார். சட்டை பொத்தான் கழுண்டிருந்தால் பெண்டு நிமிர்த்தி விடுவார். பிரம்பினால் விளாகுவதில் மன்னர்.

பள்ளியின் ஆண்டு விழாவில் முஇலக நுணைஒடுப ஒடு குப கவிதை வாசிக்கும் பொறுப்பு அர்ஜிக்கு. ஷேகானது இயல்பான அன்பு மனமும் தாயைப் பிரிந்த அவனது சோகமும் அர்ஜியை அவனில் நட்புக் கொள்ள வைக்கிறது. ஏழு வயதில் இயல்பாகவிருந்த அர்ஜியின் பாலியல்பு இப்போது ஷேகானின் உறவில் புதிய நிலையை அடைகிறது. மிக விரைவிலேயே கலாச்சாரம் சார்ந்த மனத்தடையையும் மீறி தனக்குள் இருக்கும் சம்பாஜ்ஜிய விழைவை அடையாளம் காண்கிறான் அர்ஜி. ஷேகானும் அர்ஜியும் சம்பாஜ்ஜியில் ஈடுபடுகிறார்கள்.

ஆண்டுவிழா வருகிறது. ஷேகான் தலைமையாசிரியரால் அடித்துத் துன்புறுத்தப்பட்ட சம்பவங்கள், முடி வெட்டப்பட்டது எல்லாம் அர்ஜிக்கு ஞாபகம் வருகிறது. ஷேகானுக்காக, தலைமையாசிரியரைப் பழிதீர்க்க முடிவு செய்கிறான் அர்ஜி. அந்த விழா தலைமையாசிரியரின் நிலையை அப்பள்ளியில் தக்கவைக்கும் நிகழ்வு. தமிழர்கள் விரும்பும் நிகழ்வு. ஆனால் அர்ஜியின் எண்ணம் வேறானது. கவிதையின் வரிகளை முன்பின்னாகக் குழப்பித் தலைமையாசிரியரை மேடையில் அவையினர் முன் அவமானப்படுத்துகிறான் அர்ஜி. அப்பா அம்மா அவையோர் ஆசிரியர் தலைமையாசிரியர் வெறித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க எந்தக் குற்றவுணர்ச்சியும் அற்று மேடையிலிருந்து இறங்கி ஷேகானைத் தேடிப் போகிறான் அர்ஜி.

6-

பூலை 25, 1983. கொழும்பில் கலவரம் தொடங்கிவிட்டது. பதின்மூன்று ராணுவத்தினர் யாழ்ப்பாணத்தில் விடுதலைப் புலிகளால் கொல்லப்பட்டு விட்டதின் பின் கொழும்புத் தீ மூண்டுவிட்டது. கனத்தை கல்லறையருகில் இருந்த முழுத் தமிழ் வீடுகளும் எரிக்கப்பட்டு விட்டன.

அர்ஜியின் அம்மாச்சி, அப்பாச்சி காரோடு பெட்ரோல் கொழுத்தப்பட்டு விடுகிறார்கள். அர்ஜியின் வீடு எரியுண்டு போகிறது. அர்ஜியின் அண்டை வீட்டுக்காரர்களான, சிங்கள மனிதர்களான பெரரா மாமியும் அவரது கணவரும் அர்ஜியின் குடும்பத்தைத் தமது வீட்டில் வைத்துக் காப்பாற்றுகிறார்கள். வீடு

எரிந்துவிட்டதைக் கேள்விப்பட்டு வரும் ஷேகான் அர்ஜியிடம் துக்கத்தைப் பகிர்ந்துகொள்கிறான். முதன்முதலாக அர்ஜிக்கு மிகமெலிதான நினைவாக தவிர்க்க முடியாமல் ஒரு உண்மை வந்து போகிறது. ஷேகான் ஒரு சிங்களவன்; தான் அவ்வாறு அல்ல. ஆனால் இவையெதுவுமே ஷேகான் மீதான அர்ஜியின் நேசத்தை குறைத்துவிடவில்லை.

அம்மா தப்பி வெளிநாடு போய்விடலாம் என்கிறான். அப்பாவுக்கு இன்னும் நம்பிக்கை இருந்தது. இரவு ஜனாதிபதித் தொலைக்காட்சியில் உரையாற்றினார். அப்பாவுக்கு, கொஞ்சநஞ்சம் இருந்த நம்பிக்கைகள் கூடப் போய்விட்டது. ஜனாதிபதி தன் உரையில் தமிழ் மக்களின் மீதான கொலை தாக்குதலைக் கண்டிக்கவில்லை, மரணமுற்ற தமிழ் மக்களுக்காக ஒரு அனுதாபச் சொல்கூட உதிர்க்கவில்லை. சிங்கள, காதையர்களின் நடவடிக்கை பற்றிக் குறிப்பிடவேயில்லை. கடைசியில் அப்பா வெளிநாடு போக முடிவு செய்துவிட்டார். அமெரிக்கா கனடாவிலிருக்கும் தமது உறவினரின் ஏற்பாட்டில் ஆகஸ்ட் 25 அர்ஜிக்கு பாஸ்போர்ட் கிடைத்தவுடன் கனடாவுக்காப் பயணம் உறுதியாகிறது. அர்ஜி அன்று காலை ஆகஸ்ட் 2 அப்போதுதான் ஷேகானைப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பியிருக்கிறார். அவனது விசேசமான வாசனை இன்னும் தனது உடம்பில் ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதை அர்ஜி உணர்கிறான்.

மழை பலத்துப் பெய்யத் தொடங்கிவிட்டது. சைக்கிளில் மட்டுமே வீட்டுக்குத் திரும்பும்போது எரியுண்ட தனது வீட்டை அவனது திரும்பிப் பார்க்காது இருக்க முடியவில்லை. கடைசி முறையாக அவன் வீட்டைப் பார்த்தபோது மழை பலத்துக்கொண்டே வந்ததால் அவனது பார்வையிலிருந்து வீடு மங்கலாகிக்கொண்டே போனது.

4-

இந்த நாவல் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட தமிழரின் பார்வையிலிருந்து இனப்பிரச்சனையைப் பார்க்கவில்லை. கொழும்பில் ஹோட்டலில் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த தகப்பனின் மேல்வர்க்கக் குழந்தையின் சிறுவனின் / இளைஞனின் / கிறிஸ்தவத் தமிழனின் பார்வையிலும் பார்க்கப்படுகிறது. நடைபெற்ற போராட்டத்துக்கு வெளியில் இவர்களது வர்க்கமும் வாழ்வும் இருந்தாலும் கூட, இவர்களது வாழ்வின் உள்ளில் போராட்டத்தின் நெருக்கடிகளின் தாக்கம் தவிர்க்க முடியாததாகவே இருந்தது.

இப்போராட்டத்தில் முற்றிலும் வெளியாளாக, கொஞ்சநஞ்சம் நம்பிக்கையைத் தொடர்ந்தும் கொண்டிருப்பவராகவே அர்ஜியிடம் தகப்பன் இருந்தார். மாறாக அர்ஜியின் அம்மாவும் அம்மாச்சியும் போராட்டத்தில் தமிழர்களுக்கு என்று ஒரு நாடு அமையவேண்டு என்று உறுதியாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். விடுதலை புலிகளையும் ஆதரித்தார்கள். வரைமுறையற்றுக் கொலை செய்வதில் சிங்கள ராணுவத்தினரும் விடுதலைப் புலிகளும் ஒரே வகையாகவே செயல்படுகிறார்கள் என்ற விமர்சனத்தை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வரும் ஜெகனும், அவுஸ்திரேலியப் பத்திரிகையாளர் டெரி அங்கிலும் மேற்கொள்கிறார்கள். ராதா மாமியின் வாழ்வனுபவ அவரை முழுக்க சிங்களவர்களுக்கு எதிராகக் கொண்டு சேர்க்கிறது. அர்ஜியின் அண்டை வீட்டுச் சிங்களர்கள் அன்புடன் பொறுப்புடன் அர்ஜியின் குடும்பத்தைச் சிங்களக் காதையர்களிடம் இருந்து பாதுகாக்கிறார்கள். அர்ஜிக்கு பள்ளிக் கூடத்தில் சிங்கள ஆதிக்கத்தை ஒப்புக்கொள்ள முடியாதது போலவே, தமிழர்களுக்கு ஆதரிக்கிற முதல்வரின் பிரம்படி வன்முறையை ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. ஷேகானின் அன்பும் அண்மையும் சம்பாஜ்ஜியும் கூட

அர்ஜிக்கு ஷெகான் ஒரு சிங்களன் என்ற நினைப்பு வருவதைத் தடுத்துவிட முடியவில்லை.

இந்த நாவல் மிக அற்புதமாக வாழ்வின் முழுமையை அரசியலின் முழுமையை பிரச்சினையின் முழுமையை தனிமனித அவலங்களின் முழுமையை தனிமனித மனவோட்டங்களின் முழுமையை அதன் கூட்டுப் பரிமாணங்களுடனும் தனக்குள் கொண்டிருக்கிறது. சகல முரண்பாடுகளுடன் தனது சட்டகத்துக்குள் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இவ்வகையில் இந்நாவல் ஈழப்பிரச்சனை பற்றி வந்த நாவல்களில் மிக முக்கியமானது. கோவிந்தனின் புதியதோர் உலகம் நாவலுக்குப் பின்னால் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனை பற்றிய உயிர்த்துடிப்புள்ள நாவல் பணி போய்". வாழ்வின் உள்ளும் புறமும் பிரச்சினையின் உள்ளும் புறமும் மனிதர்களின் உள்ளும் புறமும் இயற்கையின் உள்ளும் புறமும் சென்று மீண்டு பயணம் செய்யும் அடைப்பு இது.

இந்நாவலில் என்னை மிகவும் கவர்ந்த அம்சம் செல்வதுரையின் ஆங்கில மொழிநடை. எளிமையான மிகமெலிதான நடை. விற்றாரறி ரிவியூ" (Literary riview)வின் பார்வையில் சொல்வதானால்

சகலமேறும் (என் புதி நிகழ்கிறது அர்ஜியின் அப்பா சகல சிங்கள முடிவுகளு வருகிறார் சிங்கள மனவியலுடன் வாழவேண்டும் அது இவ்வாதமே ஆ மறுபடி வாழும்பாணம் போய்வி வேண்டும் அல்லது வெளிநடு போய்வி வேண்டும் வெளியே கு வெளிநடு போக விருப்பமில்லை திரும்ப வாழும்பாணம் போய்விடுகிறான்

இறகின் மெலிதான தொடுதல் போலும் பிரச்சினையின் நரம்புகளைத் தொடும் மேதைமை கொண்ட நடை. சூழ்நதையின் பைதமையும் எதையும் உள்நோக்கிப் போகும் குறுகுறுப்பும் கொண்ட நடை. தன்னோடு சம்பந்தப்படும், தான் நேசிக்கும் மனிதர்கள் சந்தோஷக்கும் போது குதூகலிக்கும், துயரமுறும் போது வாட்டமுற்றும் தோன்றும் கள்ளமில்லாத மனதின் மொழி.

இரண்டு சம்பவங்களில் கையாளப்படும் நடையை இங்கு அடுத்துக்காட்டாகத் தருகிறேன்:

அர்ஜி பெண்களோடு விளையாடக் கூடாதென தடை செய்யப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்டுத் தனியனாக நிற்கிறான். ஏழு வயதுக் குழந்தை அவன். அமெரிக்காவிலிருந்து வரப்போகிற ராதா மாமியை தேவதையாகக் கற்பனை செய்கிறான். வந்தவளோ ஒல்லியான கறுப்புத்தோல் மாமி. ஜீன்ஸ் பனியன் போட்ட மாமி. அவன் தோற்றம் கனவு கலைந்து போகிறது. ஆனாலும் அவள்தான் அவனைப் பரிவோடு புரிந்துகொள்கிறான். அவள் அனிலைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டு மறுபடி தன்னைத் தனியே விட்டுப் போய்விடுவாளோ என்று அஞ்சுகிறான் அர்ஜி. அப்போது சொல்கிறான்:

Radha aunty had become very important part of life. She was my only friend. The thought of returning to being alone was terrible.

I looked at Radha aunty again and, for the first time, I saw that she was beautiful. Her dark skin and frizzy hair were attractive in their own way. She had noticed I was watching her and I took her hand. (பக்.82)

பிரிவில் ராதா மாமி திடீரென்று அவனுக்கு அழகாகத்

தோன்றுகிறாள். அவளது கருத்த சருமமும் முடியும்கூட அழகாகி விடுகிறது. கைகளை உடனே கோர்த்துக் கொள்கிறான். நேசம் கொள்ளும் எல்லா மனிதரும் அழகுதான்.

அம்மாவுக்கும் டெரில் மாமாவுக்கும் இருக்கும் உறவு அர்ஜியின் அடிமனதுக்குத் தெரிந்துவிடுகிறது. டெரில் மாமாவைச் சந்திக்கவென்றே அம்மா தன்னைக் கூட்டிக்கொண்டு வேறிடம் வந்ததும் அவனுக்குப் புரிகிறது.

அம்மாவும் டெரில் மாமாவும் சந்திக்கும் அத்தகையதொரு சந்தர்ப்பத்தில் அர்ஜி அங்கிருக்கிறான்:

I noticed that amma and he were looking at each other and, for a moment, I felt as if they were no longer aware of me. (பக்.116)

ஆஹா, சூழ்நதை பெரியவர்களின் அறவியல், ஒழுக்க மதிப்பீடுகளை எல்லாம் தாண்டி எத்தனை அழகாக மனிதர்க்கிடையிலான நேசத்தைப் புரிந்துகொள்கிறது!

இந்த நாவல் நமக்கு ஏதேனும் அனுபவத்தைப் படிப்பினையைத் தருகிறது என்று நாம் நினைத்தோமானால், அது எந்த மனிதனையும் புரிந்துகொள்ளும் மனத்தை வேண்டுவதும், மறுபடி மறுபடி நேசிக்கத் தக்கவாறு மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதுவுமாகத்தான் இருக்கும். அதுவே இந்த நாவலின் சாதனையும் இலக்கியத்துக்கு அதன் பங்களிப்புமாகும். இது இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனை தொடர்பான முக்கியமான அரசியல் நாவல். அர்ஜி தேர்ந்துகொண்ட, சொன்ன வாழ்க்கை இதை அவ்வாறு ஆக்கியிருக்கிறது.

வெற்றியும் தோல்வியும்

உன் வெற்றியும்
என் தோல்வியும்

நிரந்தரமானனைவை அல்ல.
நான் தோற்றேன் என்பதைவிட
எப்படித் தோற்றேன்
என்பதே முக்கியம்.

வஞ்சகக் கண்ணன்கள் வழிநடத்த
நவீன ஆயுதங்களுடன் நீ வந்தாய்,
துணியை மட்டுமே நம்பி
போட்டியில் இறங்கினேன்,
என் கட்டுமரம் உடைந்ததே அல்லாமல்
நான் உடையவில்லை.

நிராயுதபாணியாய் இன்று நான்
நின்றபோது
நெஞ்சில் புதிய ஆயுதம் ஏந்தி
திரும்பி வருவேன்
அதுவரை
நீ உடையாதிருந்தால் சந்திப்போம்
களத்தில்.

கனிவண்ணன்

கொலைகளும் மரணங்களும்

● சங்கிலியன்

அண்மைக்காலமாகத் தொடர்ச்சியாக ஏராளம் பொதுமக்கள் இத்தகைய தாக்குதல்களினால் உயிரிழந்து வருகின்றனர். இது எந்த வகையிலும் நியாயப்படுத்த முடியாததாகும். மறுபுறத்தில் அப்பாவிச் சிங்கள மக்களின் உயிரிழப்பு சிங்கள இனவாதத்தையே வலுப்படுத்தும். சிங்கள இனவாதப் பற்றிச் சிங்கள மக்கள் விழிப்புணர்வு பெறும்போதுதான் தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போர் வெற்றியை ஈட்டமுடியும்.

ஏறக்குறைய ஒரு வருடத்துக்குச் சற்று முன்பாக விடுதலைப் புலிகளுக்கு அரகக்கும் இடையில் யுத்த நிறுத்தப் ஏற்பட்டிருந்தது. அப்போது பலரும் சமாதானப் பூட்டி விட்டுக் கிறதென்று சந்தோஷமடைந்திருந்தனர். இதில் பலரும் சந்திரிகாவின் பின்புலம் பற்றி ஆராயாமலேயே மகிழ்ச்சியில் திளைத்தனர். ஸர் சந்திரிகாவின் மாயையில் சூழப்பியிருந்தனர்.

அப்போது சந்திரிகா அரசும் முன்னைய அரசு போலவே பேரினவாத அரசியலில் தங்கிநிற்கும் அரசுதான் என்பதை இரண்டு தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் மட்டுமே தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் கூறின. அவற்றில் சவடுகளுள் ஒன்று. இந்த உண்மையை இன்று பல பத்திரிகைகள் தங்களது கடந்தகால எழுத்துகளை மறந்துவிட்டு விலாவாரியாக எழுதுகின்றன.

பல அப்பாவி உயிர்களைப் பலி எடுத்து யாழ்ப்பாண ஆக்கிரமிப்பைச் சிங்கள ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் நடாத்தியுள்ளனர். இதன்மூலம் சிங்களப் பேரினவாதம் தனது

சவடுகளைத் தமிழர் மீது ஆழமாகப் பதித்துள்ளது. புலிகளிடம் இருந்து தமிழ் மக்களைக் காப்பாற்றவே இந்த நடவடிக்கை என அடிக்கொரு தரம் இலங்கை அரசு கூறிவருகிறது. கடந்த பதினைந்து வருடங்களுக்கு மேலாகத் தமிழ் மக்கள் மீது நடாத்தப்பட்ட வெடவீச்சுகள், விமானச் குண்டு வீச்சுகள், துப்பாக்கிச் சூடுகள், மனித நாகரிகத்துக்கு அப்பாற்பட்ட மனிதப் படுகொலைகள் என்பவற்றை ஒரு கணத்தில் தமிழர்கள் மறந்துவிடுவர் - தமிழர்கள் ஏமாளிகள் - என்று சந்திரிகா அரசும் நினைக்கிறது. இலங்கை அரசு கூறுவது போலவே விடுதலைப் புலிகளிடம் இருந்து தம்மை விடுவிக்க வேண்டும் எனத் தமிழ் மக்கள் நினைத்திருந்தால், அதை அவர்கள் தாமாகவே செய்து முடிப்பார்கள். இலங்கை அரசு போன்றதொரு பிசாசைத் துணைக்கழைத்திருக்க மாட்டார்கள். ஆடு நனைகிறதென்று ஓநாய் அழுத கதையாகச் சந்திரிகா அரசு கவலைப்படுகிறது.

சிங்களப் பேரினவாதம் கடந்த பதினைந்து

வருடங்களாகத் தனது கொடூரத்தனத்தைத் தமிழர்களிடம் தெளிவாக வெளிப்படுத்தியுள்ளது. தமிழ் அப்பாவி மக்கள் மீது நடாத்தப்படும் சிங்கள அரசுப் பயங்கரவாதம் ஒவ்வொன்றும் வன்மையாகக் கண்டிக்கப்பட வேண்டியவையே.

மறுபுறத்தில் விடுதலைக்காகப் போராடுபவர்களும், விடுதலையின்பாற் சார்ந்து நிற்பவர்களும் ஒரு முக்கிய விடயத்தைக் கவனத்தில் எடுத்தே ஆகவேண்டும். அது தமிழ் மக்கள் மீது மட்டுமன்றி இலங்கை வாழ் எல்லா இன மக்கள் மீதும் யார் தாக்குதல் நடாத்தினாலும், அடக்குமுறையைக் கட்டவிழ்த்து விட்டாலும் அது கட்டாயக் கண்டிக்கப்பட வேண்டியதே. இதில் தடுமாற்றப் தேவையில்லை. அந்த வகையில் அண்மையின் வெடிகுண்டுகள் மூலம் மக்கள் செறிந்த இடங்களில் நிகழ்த்தப்பட்ட தாக்குதல்கள் கண்டிக்கப்பட வேண்டியவையே.

ஒரு விடுதலைப் போரின் போது விடுதலையை வேண்டிநிற்கும் மக்களோ இயக்கமோ அம்மக்களை ஒடுக்கும் அரசு

இயந்திரத்தைப் பலவீனப்படுத்தவோ, நிர்மூலமாக்கவோ தேர்ந்தெடுக்கும் இலக்குகளை மிகவும் கவனமாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். இராணுவ இலக்குகள் அழித்தொழிக்கப்பட வேண்டியவையே. அதேபோல் அரசைப் பலவீனப்படுத்தத் தெரிவாகும் தாக்குதல் நிலைகள் பொருளாதார இலக்குகளாயின் அவை மிகுந்த கவனத்துடன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். காரணம், பொருளாதார இலக்குகள் பெரும்பாலும் பொதுமக்கள் சூழ்ந்ததாகவே இருக்கும். ஆகவே பொதுமக்களின் உயிர் இழப்புகளைத் தவிர்க்கும் விதத்திலேயே இந்தத் தாக்குதல்கள் நிகழ்த்தப்பட வேண்டும்.

அண்மைக்காலமாகத் தொடர்ச்சியாக ஏராளம் பொதுமக்கள் இத்தகைய தாக்குதல்களினால் உயிரிழந்து வருகின்றனர். இது எந்த வகையிலும் நியாயப்படுத்த முடியாததாகும். மறுபுறத்தில் அப்பாவிச் சிங்கள மக்களின் உயிரிழப்பு சிங்கள இலவாதத்தையே வலுப்படுத்தும் சிங்கள இனவாதம் பற்றிச் சிங்கள மக்கள் விழிப்புணர்வு பெறும்போதுதான் தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போர் வெற்றியை ஈட்டமுடியும்.

சிங்களப் பேரினவாதம் இத்தகைய தாக்குதல்களைத் தனது செயல்களைத் தொடர்வதற்கான நியாயமாகப் பயன்படுத்துவதுடன், இதைச் சொல்லியே தமிழர்களின் போராட்டத்தை நசுக்கவும், தமிழ்ப் பொதுமக்களைத் தொடர்ந்து அழித்தொழிக்கவுமான நியாயத்தை உள்நாட்டிலும், வெளிநாடுகளிலும் உருவாக்கிக் கொள்கிறது. உலக நாடுகளினதும் மக்களினதும் தார்மீக ஆதரவு, உரிமைக்காகப் போராடும் எந்த மக்களுக்கும் நிச்சயம் தேவை. இவ்வாறு, சிங்கள மக்கள் கொல்லப்படக்கூடிய தாக்குதல்கள் எமக்கு ஆதரவற்ற நிலையையே தோற்றுவிக்கும். எனவே, ஈழத் தமிழரது சுயநிர்ணய உரிமைக்கான போராட்டம் முன்னோக்கி நகர்த்தப்படுவதற்கு, உண்மையான விடுதலை விரும்பிகளும், தேசபக்தர்களும் போராட்டத்தைப் பின்னடையவைக்கும் நடவடிக்கைகள் எதிர் காலத்தில் ஏற்படாதவாறு தடுப்பது அவசியமாகிறது. வெறுமனே தமிழ் இனவாதம் எமது கண்களை மறைக்குமாயின் எமது கண்களை நாமே குத்திக்கொண்டு குருடர்களாக

வேண்டியதுதான்.

சிங்களப் பேரினவாதம், தமிழ்த் தேசிய இனத்தின்மீது அரசு பயங்கரவாதத்தை ஏவி ஆக்கிரமிப்பு யுத்தம் செய்துவிட்டு, அமைதி வந்துவிட்டதாகக் கூக்குரல் இடுகிறது. இதன்மூலம் சிங்கள மக்களைத் தற்காலிகமாக ஏமாற்றலாம். ஆனால் இதற்கு மறுதாக்கமாகக் கொழும்பில் குண்டுகள் வெடிப்பதையும் இனவாதிகள் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். எல்லாத் தேசிய இனங்களதும் சுயநிர்ணய உரிமை அங்கீகரிப்பினூடாக மாத்திரமே அமைதி பெறப்பட முடியும். வேறுவகையிலான எந்தத் தீர்வும் இலங்கையில் அமைதியை ஏற்படுத்தப் போவதில்லை. மாற்றினத் திடமிருந்து உன்னதமான விடுதலைக்காக போராடும் அமைப்பானது போராட்டம் நடைபெறும் கால கட்டத்தில் மாற்றின அப்பாவிமக்கள் மீது சகிப்புத் தன்மையை காண்பதற்கும், அந்நிலையை அது மீறும் போது அது பயங்கரவாத அமைப்பாகவும் பயங்கரவாத போராட்டமாகவும் முத்திரை குத்தப்படுவதுடன் உலகத்தின் தார்மீக ஆதரவையும் இழந்து விடுகிறது. இது போராட்டத்தை பன்னடையச் செய்கின்றது. அதன் மூலம் அது தன சொந்த மக்களுக்கு துரோகம் இழைக்கிறது.

10.03.96

வெளிவந்துவிட்டது!

மொழிமலர்: 20133303

FROM/
AVSENDER

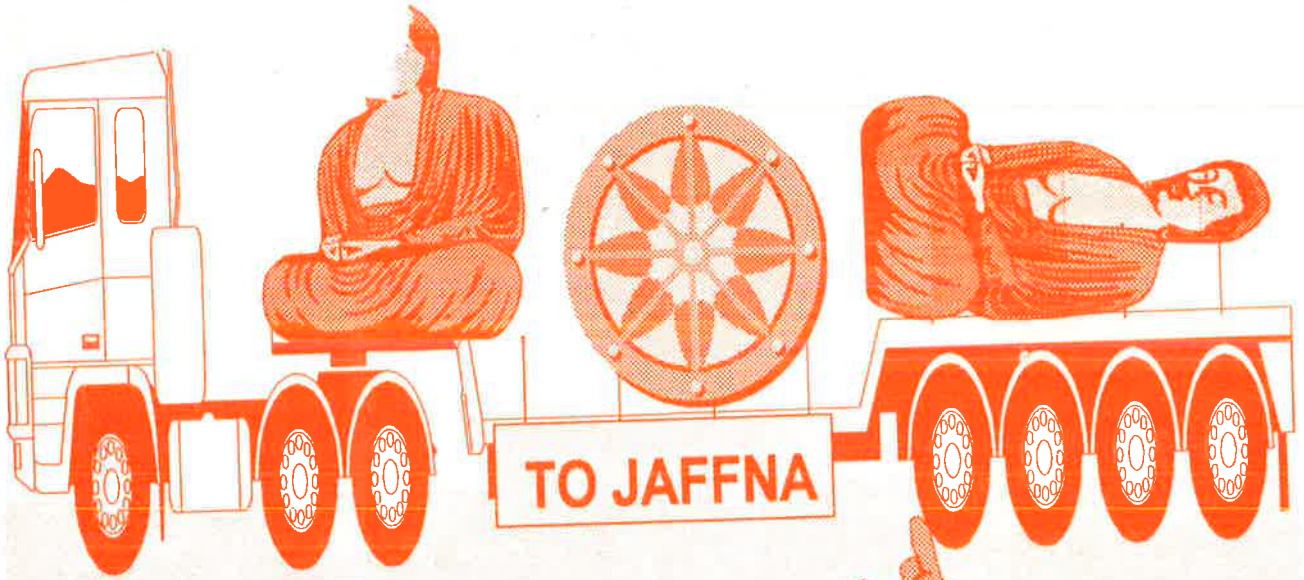
Suvadugal,
Herslebs gt 43,
0578 Oslo,
NORWAY

www.tamilarangam.net

TO / MOTTAKER

C
BLAD

Suvadugal, A Tamil monthly from Norway. MAY 96. Issue nr 76.

'என்ன யாழ்ப்பாணத்தில் கண்காட்சி வைக்க
போறாங்களா?'

'இல்லை.....வழக்கம் போல இந்த சிலைகளையும்
மண்ணுக்குள்ள தாட்டு வைச்சுப்போட்டு ஒரு
மாசத்தால கிண்டி எடுத்து அதுவும் எங்கட
பிரதேசம் எண்டு உரிமை கோர்த்தான்!....'

